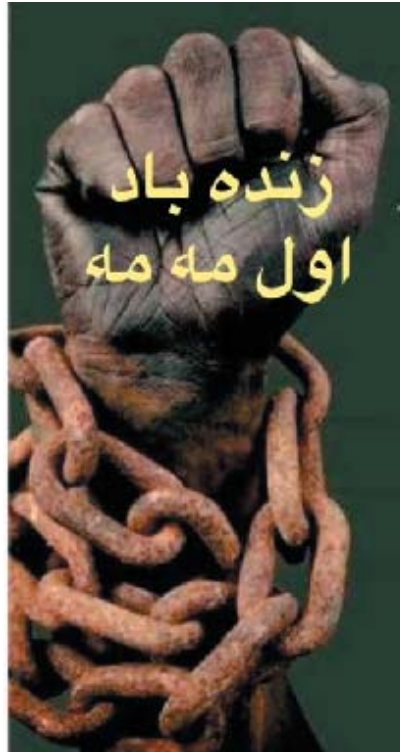

پیام کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران به کارگران ایران

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران که در آستانه اول ماه مه روز جهانی کارگر برگزار شد، به همه شما کارگران عزیز صمیمانه درود می فرستد. کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران در شرایطی برگزار شد که تحت حاکمیت رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی بیکاری و فقر و فلاکت بی سابقه ای به شما کارگران و همه تهیدستان در ایران تحمیل شده است. به رغم این شرایط دشوار طبقه کارگر یک روز از پا ننشسته و همواره در جنب و جوش و مبارزه بوده و با مبارزات خود فضای سیاسی جامعه را تحت تأثیر قرار داده است. اگر تعرض حکومت سرمایه داران به کار و معیشت کارگران و تهیدستان شهری زمینه های عینی خیزش های توده ای در ایران را فراهم آورد، اما این اعتصابات و اعتراضات پی در پی کارگران در مجتمع های بزرگ صنعتی بود که وقوع این خیزش های توده ای را قطعیت بخشید.

شما کارگران ایران در سالی که گذشت بیش از دو هزار مورد اعتراض و اعتصاب برپا کردید. در سالی که گذشت ما شاهد اعتصابات شکوهمند کارگران هفت تپه، اعتصاب سراسری کارگران صنایع نفت و پتروشیمی، اعتصاب کارگران راه آهن، معادن، شهرداری ها و چندین اعتصاب و اعتراض سراسری معلمان و بازنشستگان بودیم. اعتصاب سراسری کارگران صنایع نفت و پتروشیمی درست یک روز بعد از پایان مضحکه انتخاباتی رژیم نشان داد که کارگران ایران مرعوب سرکوب های خونین رژیم در مقابله با خیزش های توده ای و بگیر و ببند هر روزه فعالین کارگری نشده اند. نشانه آن بود که کارگران نمی خواهند مانند گذشته غارت شوند و در زیر خط فقر زندگی کنند. شما کارگران با اعتصابات پی در پی خود در مراکز مختلف تولیدی و خدماتی بار دیگر گفتمان طبقاتی و نقش طبقه کارگر در تحولات آتی

اطلاعیه کمیته مرکزی
حزب کمونیست ایران
به مناسبت اول ماه مه

اطلاعیه برگزاری
کنگره ۱۳
حزب کمونیست ایران

اطلاعیه برگزاری
کنگره ۱۸ کومه له

سازمان کردستان حزب کمونیست ایران

پیام کنگره به کارگران،
خانواده جانباختگان
و زندانیان سیاسی

برگزاری پلنوم اول
کمیته مرکزی
حزب کمونیست ایران

اطلاعیه پایانی اجلاس وسیع
شورای همکاری
نیروهای چپ و کمونیست

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر (۲۰۲۲)

اول ماه مه روز همبستگی انترناسیونالیستی طبقه کارگر، در حالی فرا می رسد که روند رو به رشد اعتصابات و اعتراضات کارگری در یک سال گذشته نشان از آن دارد که کارگران ایران زیر فشار های روز افزون و کمرشکن اقتصادی وارد به استخوانشان رسیده است. اعتصابات شکوهمند و پی در پی کارگران هفت تپه، اعتصاب کارگران صنایع نفت و پتروشیمی، اعتصاب کارگران معادن، اعتراضات کارگران شهرداری ها و اعتصابات و اعتراضات سراسری معلمان و بازنشستگان و حضور چشمگیر زنان در پیشاپیش این مبارزات طی ماههای اخیر، این واقعیت را بخوبی نشان می دهند. کارگران زیر فشار فقر و فلاکت بی سابقه، بناگزی راه مبارزه و نبرد با صاحبان صنایع و دولت را در پیش گرفته اند. اگر چه کارگران در جریان بسیاری از این اعتصابات و نبردها موفق شده اند عقب نشینی هایی را به کارفرمایان، صاحبان صنایع و دولت تحمیل کنند و حقوق خود را از حلقوم آنان بیرون بکشند، اما اهمیت و جایگاه سیاسی و ارزش واقعی این مبارزات و اعتصابات کارگری بسیار فراتر از دستاوردهای اقتصادی آن بوده است.

رشد اعتصابات و اعتراضات کارگری در سال گذشته و بویژه آغاز اعتصاب سراسری کارگران صنایع نفت و پتروشیمی درست یک روز بعد از پایان نمایش انتخاباتی رژیم و بیرون آوردن نام ابراهیم رئیسی از صندوق آراء به عنوان نماد استراتژی گسترش سرکوب، نشان می دهد که کارگران ایران مرعوب سرکوب های خونین رژیم در برخورد به خیزش های توده ای، و بگیر و ببند هر روزه فعالین کارگری نشده اند. نشانه آن است که کارگران نمی خواهند مانند گذشته به زندگی خودشان ادامه دهند و مانند گذشته غارت شوند. موج پی در پی اعتصابات کارگری و تأثیرات آن بر فضای سیاسی جامعه بار دیگر گفتمان طبقاتی و نقش طبقه کارگر در تحولات آتی را برجسته تر نشان داد، و افسانه پردازی در مورد نقش طبقه متوسط را به حاشیه راند.

طرح مطالبه افزایش دستمزدها تا سقف دوازده میلیون تومان در ماه، خواست ده روز مرخصی در برابر بیست روز کار، پایان دادن به نقش شرکت های پیمانکاری، حق ایجاد تشکل مستقل و ... از جانب کارگران صنایع نفت و پتروشیمی، خواست پایان دادن به خصوصی سازی و به گل بستن درب شورای اسلامی از جانب کارگران هفت تپه، مطالبه بهداشت و تحصیل رایگان از جانب معلمان همگی نشانه آن است که مبارزات کارگران از موضع دفاعی فاصله گرفته است. در واقع بخش پیشرو طبقه کارگر پرچم مبارزه علیه فقر و فلاکت اقتصادی که خواست اکثریت مردم ایران می باشد را در دست گرفته است.

در شرایطی که بخش وسیعی از نیروهای اپوزیسیون بورژوازی برای جابجائی و گذار از رژیم جمهوری اسلامی به بند و بست از بالا و به دخالت قدرت های امپریالیستی امید بسته اند، تداوم بی وقفه مبارزات کارگران آن روزنه ای است که روحیه مبارزه جویی را دامن می زند و امید به تحول انقلابی و عبور از دوره حاکمیت جنایتبار جمهوری اسلامی را در دلها تقویت می کند. رشد اعتصابات و اعتراضات کارگری در همانحال بستر بسیار مناسبی را برای تشکل یابی طبقه کارگر فراهم آورده است. کارگران هفت تپه در دل مبارزات و اعتصابات شکوهمند خود با برگزاری منظم مجامع عمومی به عنوان پایه تشکل شورایی، با دخالت دادن مستقیم کارگران در تصمیم گیری ها، با انتخاب نمایندگان خود برای

پیگیری خواسته هایشان، نشان دادند که ایجاد شوراهای کارگری امری

را برجسته تر نشان دادید.

اما به رغم سازمان دادن این اعتصابات شکوهمند، تا زمانی که جنبش اعتصابی شما کارگران بدون ارتباط با هم و در پراکنندگی بسر ببرد، تا زمانی که جنبش کارگری با اعتصابات سراسری خود نتواند دیگر جنبش های اجتماعی و اعتراضی را با خود متحد و همراه کند، نمی تواند حکومت سرمایه داران را به زیر بکشد. بنابراین تدارک جنبش سیاسی توده ای و سراسری کارگران نقش تعیین کننده ای در پایان دادن به این اوضاع فلاکتبار دارد. جنبش سیاسی توده ای و سراسری شما کارگران است که قادر خواهد بود توده عظیم تهیدستان شهری، کولبران و سوختبران و اردوی محرومان جامعه را در برابر حکومت سرمایه داران به حرکت در آورد. طبقه کارگر برای این امر به رهبری سیاسی و سراسری، به تشکل های توده ای و طبقاتی، به شوراهای، به تشکل شدن در حزب کمونیستی خود نیاز دارد. هم اکنون عنصر اصلی شکل گیری این رهبری سیاسی و سراسری و ماتریال انسانی و کادرهای آن در جنبش کارگری ایران وجود دارند. این کادرها و این رهبران در کوره داغ اعتصابات کارگری و برگزاری مجامع عمومی در هفت تپه و صنایع نفت و پتروشیمی پرورده شده اند، در این مراکز پرچم نان، کار، آزادی اداره شورایی را برافراشتند. این رهبران در سازماندهی اعتصابات کارگران راه آهن، معادن، شهرداری ها حضور داشتند. در جریان اعتصابات سراسری معلمان این رهبران توانمندی و ابتکار عمل خود را نشان دادند. برخلاف ادعای سرمایه داران و ایدئولوگ های آنان کارگران ایران به تجربه نشان داده اند که پتانسیل رهبری جامعه را دارند. در شرایط کنونی به هم مرتبط شدن و پیوند و همکاری این طیف گسترده از رهبران، که رابطه زنده و ارگانیکی با کانون های مبارزه طبقه کارگر و مزدبگیران دارند، و نهادینه شدن این همکاری ها تا حدودی خلا نبود رهبری سراسری را پر می کند و گام مهمی در راستای سازماندهی اعتصابات سراسری کارگران به شمار می آید.

رفقای کارگر!

اعتصابات و اعتراضات شکوهمند شما و تأثیرات آن بر فضای سیاسی جامعه مهر خود را بر مباحث کنگره سیزدهم حزب هم کوبید. بخش عمده مباحث این کنگره به چگونگی پاسخگویی به نیاز مبارزه طبقاتی شما، یاری رساندن به سراسری کردن این مبارزات و تأمین رهبری طبقه کارگر در جنبش سرنگونی حکومت اسلامی سرمایه داران اختصاص یافت. حزب کمونیست ایران که از بدو تأسیس خود پرچم دفاع از منافع کارگران را برافراشته است، همچنان پیگیرانه در خدمت به امر طبقه کارگر وظایف خود را در عرصه های مختلف پیش می برد. کارگران! حزب کمونیست ایران یکی از سنگرهای دفاع از منافع شما است. با پیوستن به صفوف حزب کمونیست ایران این سنگر پیشروی خود را تقویت کنید.

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران

فروردین ۱۴۰۱

آوریل ۲۰۲۲

اطلاعیه کمیته خارج کشور

حزب کمونیست ایران

به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر

کارگران و ستمدیدگان جهان در شرایطی به پیشواز اول ماه مه، روز همبستگی جهانی طبقه‌ی کارگر می‌روند که نظام سرمایه‌داری، جهان را در فقر و فلاکت، بحران و ناامنی، آوارگی و بی‌سرنه‌ی، رقابت‌های امپریالیستی و جنگ‌های ویرانگر غوطه‌ور کرده است. کارگران نیز در وضعیت اجتماعی و معیشتی بسیار رقت‌انگیزتری به سر می‌برند. زندگی کارگران و زحمتکشان در ایران تحت حاکمیت رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی به مراتب وخیم‌تر شده و استثمار و استبداد و بی‌حقوقی‌ها به بی‌نهایت خود رسیده است.

از سوئی، بحران همه‌گیری کرونا تاکنون جان بیش از شش میلیون نفر را گرفته؛ بی‌کاری و بی‌خانمانی دامن‌گیر میلیون‌ها نفر از کارگران و تهیدستان در سرتاسر جهان شده؛ فاصله‌ی فقر و ثروت را بیش از هر زمانی تعمیق بخشیده؛ شکاف طبقاتی قطبی‌تر و در یک کلام زندگی اکثریت عظیم مردم جهان بیش از هر زمانی به تباهی کشیده شده است. با اینکه در چند سال اخیر ۹۹ درصد از جمعیت جهان به‌طور چشم‌گیری فقیرتر شده‌اند، اما ثروت و سرمایه‌ی ابرثروتمندان جهان در دوره‌ی پاندمی کرونا افزایش سرسام‌آوری یافته است. از دیگر سو، بحران اقلیمی، جنگ و جدال قدرت‌های امپریالیستی در اوکراین و جنگ‌های نیابتی در کانون‌های بحران، جهان را به سوی وضعیت خوفناک و فاجعه‌بارتری سوق داده و نابسامانی‌های اقتصادی و اجتماعی بی‌شماری را بر استثمارشدگان و محرومان جهان تحمیل کرده است.

با اینکه تهاجم نظامی دولت امپریالیستی روسیه به اوکراین، مظهر رانش قدرت در سطح روابط بین‌المللی و بازاریابی نظم جهانی میان بلوک‌های امپریالیستی است، این جنگ همزمان تأثیرات مستقیم و ژرفی بر زندگی بخش اعظم کارگران و بی‌چیزان جهان گذاشته است. درهم‌تنیدگی اقتصاد جهانی سرمایه‌داری شرایطی را آفریده که این جنگ و بی‌ثباتی‌ها موجب افزایش دراماتیک قیمت حامل‌های انرژی و مواد غذایی و دیگر کالاهای اساسی شده و وضعیت معیشتی میلیاردها انسان محنت‌زده در سراسر جهان را وخیم‌تر کرده است. در نتیجه، هزینه‌های زندگی را برای آحاد طبقه‌ی کارگر و فرودستان جامعه چنان بالا برده که به تشدید فقر و فلاکت منجر شده است. همزمان، مسابقه‌ی تسلیحاتی میان قدرت‌های سرمایه‌داری و اختصاص صدها میلیارد دلار به تجهیزات نظامی و زرادخانه‌های جنگی، گسترش بی‌سابقه فضای میلیتاریستی ابعاد لجام‌گسیخته‌ای به خود گرفته است. در این شکی نیست که این بودجه‌های کلان نظامی و تسلیحاتی از جیب کارگران و محرومان پرداخت و در عوض از هزینه‌های خدماتی و رفاهی اکثریت استثمارشدگان جامعه کاسته می‌شود.

مسلم است که کارگران و رنجبران جهان جنگ و کشتار، گرسنگی و محرومیت و استثمار سرمایه‌داری را بر نمی‌تابند و علیه آن به مقاومت و مبارزه بر می‌خیزند. بر متن این تغییر و تحولات و در واکنش به این وضعیت فلاکت‌بار، موج تازه‌ای از شورش‌های اعتراضی کارگران و فرودستان سر برآورده و خیابان را از نو به میدان مبارزه علیه فقر و فلاکت و ناعدالتی حاکم بر این جوامع بدل کرده‌اند.

از این‌رو امسال نیز کارگران خیابان‌ها را در روز جهانی

ممکن است.

⇒ همین روند تاکنونی مبارزات کارگری نشان می‌دهد که جنبش کارگری این بار و در هر برآمد توده‌ای، نه حول مطالبات مبهم، بلکه با خواستها و مطالبات مستقل طبقاتی خود به میدان می‌آید. در روند رو به پیش این مبارزات از آنجا که میان مبارزه اقتصادی و مبارزه سیاسی کارگران ارتباط و تأثیر متقابل وجود دارد، مبارزه اقتصادی کارگران عملاً با مبارزات سیاسی آنان در هم می‌آمیزد. کارگرانی که به رغم قانون حداقل دستمزد وزارت کار رژیم سرمایه، مطالبه شانزده میلیون تومان در ماه را مطرح کنند، کارگرانی که سیاست خصوصی‌سازی یعنی یکی از سیاست‌های نئولیبرالی کلان رژیم را به چالش می‌کشند، کارگرانی که خواست حق آزادی تشکل مستقل کارگری را مطرح می‌کنند، معلمانی که خواست تحصیل و بهداشت رایگان را در سر لوحه خواسته‌های خود قرار می‌دهند، عملاً مرزهای مبارزه اقتصادی را پشت سر گذاشته و مطالباتشان با مبارزه سیاسی در هم می‌آمیزد.

در روز اول ماه مه برابر با ۱۱ اردیبهشت، کارگران ایران به پشتوانه دستاوردهای مبارزات پر شور خود در یک سال گذشته بار دیگر پرچم مطالبات عاجل و ادعای خود علیه سرمایه‌داران و دولت حامی آنها و بنیاد نهادن جهانی عاری از ظلم و ستم و استثمار انسان به دست انسان را اعلام می‌کنند. در شرایطی که رژیم جمهوری اسلامی با تحمیل دستمزدهای چند مرتبه زیر خط فقر و موج بیکارسازی‌ها زندگی و معیشت انسان‌ها را به گرو گرفته است، کارگران ایران خواست دستمزد متناسب با تأمین هزینه یک زندگی انسانی برای همه کارگران شاغل و بازنشسته، تأمین بیمه بیکاری برای همه کارگران بیکار و آزادی بی‌قید و شرط فعالین کارگری و همه زندانیان سیاسی را در صدر مطالبات خود در قطعنامه‌های اول ماه مه قرار میدهند. کارگران ایران بنا به سنت هر ساله با تأکید بر خواسته‌های آزادی‌خواهانه، عزم خود را در مبارزه علیه فقر و تبعیض و نابرابری و فساد، علیه آپارتاید جنسیتی، علیه سلب آزادیهای سیاسی، علیه سلب حقوق ملیت‌ها و علیه سرکوب و زندان و اعدام، اعلام می‌کنند.

کارگران ایران در آکسیون‌ها و قطعنامه‌های اول ماه مه اعلام می‌کنند جنگ ویرانگر اوکراین که ریشه در بحران سرمایه‌داری و تلاش قطب‌های امپریالیستی برای تقسیم مجدد جهان و گسترش مناطق نفوذ دارد، جنگ سرمایه‌داران است و هیچ ربطی به منافع کارگران و زحمتکشان ندارد. در این جنگ امپریالیستی کارگران نباید در خارج از مرزها به دنبال دشمن بگردند، دشمن در خانه خودشان است. باید پیکان مبارزه علیه جنگ را به سوی دولت‌های خودی نشانه گرفت. پاسخ به این جنگ‌های امپریالیستی همبستگی انترناسیونالیستی طبقه کارگر و بشریت آزادی‌خواه جهان و مبارزه علیه دولت‌های سرمایه‌داری است.

حزب کمونیست ایران پیشاپیش اول ماه مه این نماد همبستگی شورانگیز طبقاتی و انترناسیونالیستی را به همه کارگران تبریک می‌گوید و از جانفشانی‌ها و تلاش دلسوزانه و خستگی‌ناپذیر سازماندهندگان اعتصابات و اعتراضات کارگری در سال دشورای که پشت سر نهادیم قدردانی می‌کند.

زنده باد اول ماه مه

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

فروردین ۱۴۰۱

آوریل ۲۰۲۲

اعلامیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

بمناسبت اول ماه مه ۲۰۲۲ (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر

طبقه کارگر خواهان توقف فوری جنگ است. این سیاست اما تنها با عمل اعتصابی و اعتراضی ممکن است که فی الحال هم طبقه‌ای‌های ما در ایتالیا و اسپانیا و یونان و بلاروس با واکنش‌های اعتراضی خود علیه جنگ آغاز کرده‌اند. بی تردید تغییر این شرایط نیازمند پاسخ طبقاتی و گسترش اعتراضات انترناسیونالیستی طبقه کارگر و زحمتکشان منطقه و جهان است.

طبقه کارگر ایران به عنوان بخشی از طبقه کارگر جهانی در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می‌رود که در قیاس با کشورهای مشابه در بدترین شرایط زیستی و معیشتی قرار دارد و با نا امنی شغلی، بیکاری وسیع و تورم افسارگسیخته، و فقر و فلاکت اقتصادی روبرو است. با این حال مبارزات کارگری در برابر این وضعیت، پیوسته گسترش می‌یابد. بیش از دوهزار اعتصاب و اعتراض تنها در سال گذشته، نمادی از مقاومت کارگران در

کارگران جهان در شرایطی به استقبال اول ماه مه می‌روند که هنوز از زیر فشار سیاست‌های اعمال ریاضت اقتصادی و پیامدهای دهشتناک پاندمی کرونا، کمر راست نکرده‌اند که دولتهای سرمایه داری بار دیگر جهان را وارد جنگ و دورانی پرمخاطره و سرنوشت ساز کرده‌اند.

در شرایط کنونی سرمایه داری جهانی بیشتر از هر دورانی درگیر بحران ساختاری اقتصادی و رقابت و جنگ و ناامنی، در سراسر جهان است. در نتیجه این شرایط طبقه کارگر جهانی و بشریت محروم در سراسر کره زمین، فقر و فلاکت و بیکاری بیشتر را تجربه می‌کند و با تنگناهای اقتصادی و کشتار و بی‌خانمانی و گرسنگی و مشقات فراوانی روبرو می‌باشند. سرمایه داری بنا به ماهیت‌اش برای عبور از بحران و رونق مجدد بازار سود و سرمایه با پیش‌برد سیاست‌های ریاضت اقتصادی تلاش می‌کند بار این بحران را بردوش طبقه کارگر و زحمتکشان قرار دهد.

با شروع پاندمی کرونا و اکنون جنگ دراکراین، این شرایط تشدید شده و هزینه جنگ، میلیتاریسم، بحران اقتصادی و گرانی فزاینده

هزینه‌های زندگی را باید نیروی کار و زحمت پردازند.

این یک جنگ امپریالیستی و ارتجاعی است که همه سویه‌های درگیر در آن بدنبال منافع خود هستند. هم‌اکنون دولت‌ها و سیاستمداران بورژوا، با تهدید و استفاده از سلاح‌های بیولوژیکی و شیمیایی و اتمی، نفس‌ها را در سینه مردم جهان حبس کرده‌اند. اگر یک هدف اساسی این جنگ، بازتعریف نظم جدید جهانی و تعیین جایگاه و حوزه نفوذ قدرتهای سرمایه داری و میلیتاریزه کردن جهان است، هدف دیگران تحمیل عقب‌گردهای گسترده به طبقه کارگر و دستاوردهای جوامع بشری است. سیاست شرکت در جنگ و حمایت از یکی از بلوکها و دولت‌های درگیر، سیاستی سوسیال شوونیستی و ناسیونالیستی است. هریک از طرفین درگیر در این جنگ پیروز شوند، بازنده‌اش، کارگران جهان و مشخص‌تر کارگران و مردم کشورهای درگیر جنگ هستند.

کارگر به میدان پیکار طبقاتی و همبستگی جهانی کارگران و ستمدیدگان علیه سرمایه‌داران، دولت‌های سرمایه‌داری و قدرت‌های امپریالیستی تبدیل می‌کند. در این مارش طبقاتی جهانی فعالانه شرکت نماییم و با صدای رسا اعلام کنیم که جنگ در اوکراین، جنگ سرمایه‌دارانه و امپریالیستی است و هیچ ربطی به منافع کارگران و ستمدیدگان در این کشورها ندارد. از آنجا که صف‌آرایی و جنگ‌طلبی‌های امپریالیسم روسیه و قدرت‌های امپریالیستی غرب در بلوک ناتو چیزی جز کشتار و ویرانی و توحش برای اکثریت مردم زحمتکش و ستمدیده در این جهان به ارمغان نیاورده و نخواهند آورد، رسالت تاریخی و مبارزاتی طبقه‌ی کارگر، مردم آزادی‌خواه و نیروهای چپ و سوسیالیستی در سرتاسر جهان این است که با گردآمدن در صف مستقل و طبقاتی خود، این جنگ را به سوی پیکار طبقاتی علیه دولت‌های سرمایه‌داری در کشورهای خودی و علیه تمامی قطب‌های امپریالیستی تبدیل نمایند.

فعالین چپ و کمونیست ایرانی و اعضا و هواداران حزب کمونیست ایران در خارج از کشور لازم است با شرکت فعالانه در این مارش جهانی، از خواست و مطالبات برحق کارگران ایران و آزادی‌فعالان کارگری در بند و زندانیان سیاسی محبوس در زندان‌های جمهوری اسلامی دفاع کنند و همبستگی انترناسیونالیستی هم‌سرنوشتان‌شان را جلب نمایند.

زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران جهان

کمیته خارج کشور
حزب کمونیست ایران
۲۱ آوریل ۲۰۲۲
۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱

برابر این شرایط است. مبارزه کارگران پیمانی نفت و پتروشیمی، اعتراضات پرستاران، مبارزه بی وقفه کارگران هفت تپه و فولاد و نیز اعتراضات فزاینده و سراسری معلمان و بازنشستگان که با حضور گسترده زنان همراه بوده، نمونه‌هایی هستند از روند گسترش یابنده مبارزات کارگری. برآمد چندین خیزش بزرگ توده‌ای طی سال‌ها و ماه‌های گذشته، همانند خیزش‌های دی ماه و آبان و اعتراضات تهیدستان در خوزستان و کشاورزان اصفهان و نیز گسترش و تداوم مبارزات کارگران، نشان دهنده امکان گشایش‌های بزرگ سیاسی در جامعه ایران است. این امر تنها در صورتی امید بخش است که طبقه کارگر در مرکز این تحولات قرار گرفته و زمینه‌ساز تحقق آزادی و سوسیالیسم و پایان دادن به تبعیض و نابرابری و استثمار باشد.

در اول ماه مه امسال، طبقه کارگر و مردم تحت ستم، تبعیض و استثمار در ایران و کشورهای

اول ماه مه، روز رزم و همبستگی جهانی کارگران!

و نهان برپا دارند. طبقه کارگر در ایران هم هر ساله با وجود سرکوبگری های رژیم با ابتکارات متفاوت جشن جهانی و طبقاتی خود را بر پا کرده است. زمانی با گلگشتهائی که به همین مناسبت برگزار میکرد و زمانی با برهم زدن مراسم های فرمایشی تشکلهای دست ساخته حکومتی به میدان میآمد. اما اکنون طبقه کارگر ایران به یمن اعتراضات و مبارزات گسترده خود، به یمن پیشروی در امر سازمانیابی در توازن قوای بسیار بهتری در مقابل با رژیم قرار دارد. این تغییر توازن قوا باید بتواند در روز اول ماه مه امسال با مارشهای وسیع در خیابان و همبستگی توده ای کارگران خود را به نمایش بگذارد. این مارشها و این همبستگی توده ای و طبقاتی نباید اجازه دهد که تشکلهای زرد و دست ساخته حکومتی میداندار مراسم های اول ماه و در خدمت تهی کردن مضمون پیکارگرانه و طبقاتی آن گردند. کارگران با تغییر توازن قوای طبقاتی که ایجاد کرده اند باید نه تنها در اول ماه مه امسال مطالبات خود را طرح کنند، بلکه باید با اعتماد به نفس، خواست برگزاری اول ماه مه و تعطیلی این روز را به رژیم تحمیل کنند. خود این امر یک مبارزه طبقاتی روشن است و میتواند روزی باشد که کارگران فرصت این را بیابند که خود را در قامت یک طبقه که برای رهبری جامعه میجنگد، ظاهر سازد.

این درست است که طبقه کارگر ایران هیچ زمانی در حوزه زندگی و معیشت چنین مورد تعرض دولت سرمایه داری قرار نگرفته بود و این فقر و فلاکت تحمیل شده آن چنان است که حتی مقامات رژیم و نمایندگان به اصطلاح کارگری در در شورابعالی کار مجبورند به آن اعتراف کنند. این البته یک مؤلفه سیمای جامعه ایران و بحرانهای است که ناشی از حاکمیت یک رژیم سرمایه داری مذهبی سرتا سر این جامعه را فرا گرفته است. اما مؤلفه دیگر سیمای جامعه اعتراضات و مبارزاتی است که در آن جریان دارد. به جرأت میتوانیم بگوئیم که مبارزات کارگران در سال گذشته بی سابقه بوده است. طبقه کارگر در تمام بخشهای مختلفش در طول سال گذشته در یک جدال دائمی با رژیم بود. کارگران هپکو، فولاد اهواز، هفت تبه، کارگران نفت و پتروشیمی، کارگران شهرداریها، معلمان، پرستاران و بالاخره بازنشستگان با اعتراضات و اعتصابات خود سیمای اصلی جامعه را ترسیم کردند. در روزهای گذشته نیز اعتراضات ادامه داشتند. در یکم اردیبهشت تجمع سراسری معلمان برگزار شد. آنان در قطعنامه پایانی تجمعات خود اعلام کردند که " ما در اینجا جمع شده ایم تا فریاد بزیم تا زمانی که مطالبات فرهنگیان محقق نگردد ما خیابان را ترک نخواهیم کرد. خیابان

اول ماه مه، یازدهم اردیبهشت روز جهانی رزم کارگران امسال در شرایطی برگزار میشود که نه تنها پاندمی کرونا هنوز هم قربانی میگیرد، بلکه همزمان جنگ در اوکراین جهان را با خطرات بسیار جدی روبرو ساخته است. هر دوی این بحرانها نتیجه حاکمیت آن نظامی است که برای سود آوری سرمایه همه حوزه های حیات انسانها را مورد تهاجم خود قرار داده است. همه این بحرانها تأثیرات مستقیمی بر زندگی و معیشت میلیاردها انسان در سرتا سر این کره خاکی میگذارد. اگر در جریان بحران کرونا میلیونها انسان در یک چشم به هم زدنی شغل خود را از دست

داده و به خیابان پرتاب شدند، میلیونها انسان جان خود را از دست دادند، میلیونها انسان از دسترسی به واکسن محروم گشتند، اکنون همین میلیونها انسان با تبعات جنگ سرمایه داران در اوکراین باید روبرو شوند. میلیونها انسان که حتی در شرایط عادی هم باید با گرسنگی بجنگند با تورم فزاینده، با گرانی کالاها و در بسیاری از کشورهای پیرامونی با عدم دسترسی به یک تکه نان روبرو گشته اند. در مقابل همه این مصائبی که نظم سرمایه داری به میلیاردها انسان حاکم کرده است تنها یک طبقه میتواند با به میدان آمدن میلیونی و آگاهانه خود به صحنه سیاسی جامعه، بدیل نظم فلاکتبار کنونی را در مقابل بشریت بگذارد. اکنون این طبقه در آستانه روزی است که باید میادین و خیابانها را به تصرف خود درآورد. اما نباید فراموش کرد که اول ماه مه تنها روز رزم جهانی کارگران علیه سرمایه داری نیست بلکه در عین حال روز ابراز وجود طبقه کارگر به مثابه طبقه اصلی متخاصم در مقابل نظم بربریت سرمایه داری، روز اعلام بدیل این طبقه و روزی است که طبقه کارگر به مثابه رهبر جامعه باید به همه مطالبات موجود در جامعه از منظر خود جواب دهد.

اگر چه در بسیاری از کشورهای جهان طبقه کارگر توانسته است به یمن مبارزات خود تعطیلی این روز را به دولتهای سرمایه داری تحمیل کند و اگر چه در بسیاری از کشورهای سرمایه داری تشکلات بوروکراتیک و رفرمیست کارگری این روز را از مفهوم طبقاتی و مبارزاتی خود تهی نموده اند، ولی در تعدادی از کشورهای استبدادزده، کارگران مجبورند که مراسم های این روز را با جنگ و گریز و آشکار

مختلف، باید علیه نظام و حکومتهای سرمایه داری به میدان بیایند، ادعای انقلابی خود را علیه نظم ویرانگر کنونی اعلام کنند، با صدای بلند علیه جنگ امپریالیستی و اهداف ارتجاعی آن حرف بزنند و پرچمدار واقعی توقف فوری جنگ شوند. همچنین ضروری است که سازمانها، نهادها و اتحادیه های کارگری با طرح شعار "قطع بیدرنگ جنگ"، "علیه جنگ سرمایه داران، علیه میلیتاریسم"، اکثریت مردم مخالف جنگ را به میدان بیاوردند.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست ضمن تبریک اول ماه مه به همه کارگران و آزادیخواهان جهان، کارگران ایران را به برگزاری گسترده مراسم های اول ماه مه، اعلام تنفر از جنگ امپریالیستی، افشاء ماهیت ارتجاعی جنگ سرمایه داران، طرح خواستههای کلیدی از جمله دستمزد و حقوق پایه متناسب با یک زندگی انسانی، تشکلهای مستقل و خودگردان کارگری، تحقق آزادیهای سیاسی و دمکراتیک برای همگان، رهایی زنان از قید و بندهای پدر/ مردسالاری و آزادی کلیه زندانیان سیاسی فرامی خواند.

کارگران جهان متحد شوید!

نه به جنگ امپریالیستی،

نه به میلیتاریسم!

زنده باد همبستگی بین المللی

کارگران!

زنده باد آزادی!

زنده باد سوسیالیسم!

۱۱ آوریل ۲۰۲۲/

۲۲ فروردین ۱۴۰۱

امضا: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری-حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران با موفقیت برگزار شد!

حزب که قبلاً بطور مکتوب در اختیار اعضا و مهمانان کنگره قرار گرفته بود از جانب یکی از رفقای کمیته اجرائی حزب به کنگره معرفی شد. در این بیانیه ضمن پرداختن به بحران جهانی سرمایه داری و تشدید رقابت قدرت های امپریالیستی، جنگ اوکراین و تشدید بحران پناهندگی، بحران های زیست محیطی، فاجعه کرونا به عنوان پیامد بحران و انحطاط سرمایه داری مورد تأکید قرار گرفته است. در این بیانیه با توجه به این واقعیت که رهایی از کلیه مصائب نظام سرمایه داری و بحران های همه جانبه ی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و زیست محیطی در گرو به زیر کشیدن مناسبات سرمایه داری است بر ضرورت انقلاب اجتماعی با افق سوسیالیستی تأکید شده است. در این بیانیه همچنین به پیامد تغییر و تحولات اقتصادی و سیاسی جهانی، مداخله گری های قدرت های امپریالیستی و نیز روند متحول مبارزات سیاسی و اجتماعی در خاورمیانه و کانون های بحران این منطقه مورد بحث قرار گرفته است.

پس از اظهار نظر فعال شرکت کنندگان کنگره در این مبحث، بیانیه مصوب کمیته مرکزی حزب در مورد اوضاع سیاسی ایران از جانب یکی دیگر از رفقای عضو کمیته اجرائی به کنگره معرفی شد. این بیانیه با ارزیابی از موقعیت دو طبقه اصلی جامعه یعنی طبقه سرمایه دار ایران و رژیم جمهوری اسلامی به عنوان بخشی از حاکمیت این طبقه و موقعیت طبقه کارگر، نقش چشمگیر زنان در همه عرصه های مبارزه سیاسی و توده ای، مختصات اوضاع سیاسی کنونی ایران، تشدید پیش شرط های اقتصادی و اجتماعی شکل گیری موقعیت انقلابی و اهمیت آن برای خیز برداشتن طبقه کارگر جهت کسب قدرت سیاسی، موقعیت حزب و سرانجام به وظایف و اولویت های ما در دوره آتی پرداخته است. در سر فصل مربوط به جهت گیری، وظایف و اولویت ها کلیه وظایفی که به منظور کسب هژمونی طبقه کارگر در جنبش های توده ای و مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی برعهده حزب کمونیست ایران و دیگر نیروهای کمونیست قرار می گیرد مورد تأکید قرار گرفته است.

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران در روزهای جمعه و شنبه ۲۶ و ۲۷ فروردین ۱۴۰۱ برابر با ۱۵ و ۱۶ آوریل ۲۰۲۲ در سه محل استکهلم - سوئد، کلن - آلمان و کردستان عراق که از طریق اینترنت به هم مرتبط بودند و تعداد زیادی از اعضا و مهمانان که از طریق آنلاین در کنگره حضور داشتند برگزار شد. در این کنگره علاوه بر نمایندگان تشکیلات داخل شهرهای ایران و جمع کثیری از اعضای حزب، هیئت هایی از جانب حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست، حزب کمونیست کارگری ایران، سازمان فدائیان اقلیت، هسته اقلیت، سازمان راه کارگر، اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران و شمار قابل توجهی از چهره های جنبش چپ و کمونیستی و کارگری ایران شرکت داشتند. کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد رفقا و کادرهای حزب که در فاصله دو کنگره جان باختند و به یاد کلیه جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم کار خود را آغاز کرد.

به دنبال، دبیر کمیته اجرائی حزب در سخنرانی افتتاحیه خود به شرایط ویژه ای که کنگره سیزدهم حزب در آن برگزار شد پرداخت. در این سخنرانی به تهاجم روسیه به اوکراین به عنوان نقطه عطفی در نظم جهانی و فاز جدیدی از رقابت قدرت های بزرگ سرمایه داری، به زمینه ها و پیامدهای ویرانگر این جنگ امپریالیستی و موضع سوسیالیستی در قبال آن، اوضاع متحول سیاسی در ایران و مرحله نوینی که جنبش کارگری ایران و مبارزه برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی در آن قرار گرفته و همچنین به ماهیت کشمکش های سیاسی و تشکیلاتی حزب در دوره گذشته و انشعاب جریان راست از حزب کمونیست ایران و کومه له سازمان کردستان حزب اشاره شد. بعد از سخنرانی افتتاحیه نمایندگان هیئت های حاضر از جانب احزاب و سازمانها، چهره های شناخته شده جنبش کارگری و کمونیستی و شخصیت های سیاسی پیام های خود را قرائت کردند که با استقبال گرم شرکت کنندگان در کنگره روبرو شدند.

بعد از پیام ها مطابق آیین نامه داخلی کنگره، مبحث اوضاع جهان و خاورمیانه در دستور کار کنگره قرار گرفت. در این رابطه بیانیه کمیته مرکزی

از آن ماست تا زمانی که تمام مطالبات محقق گردد سرکوب و زندان و پرونده سازی قادر نیست جنبش معلمان را یک گام به عقب براند. همزمان "شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت" با انتشار فراخوانی شروع دور جدیدی از اعتصابات خود را اعلام کرد. "شورا با اشاره به اعتراضاتی که در اغلب شرکت های پیمانکاری جریان دارد اعلام کرد که از "همه همکاران میخواهد که متحدانه کنار یکدیگر بایستند و با اعتصاب قدرتمند خود و نشستن در مقابل کارگاه هایشان مقابل قدرتی های پیمانکاران چپاولگر بایستند و این روز را به روز نمایش اتحاد و همبستگی خود تبدیل کنند." شورا در ادامه فراخوان میگوید "ما با تأکید بر این مطالبات از همه همکاران میخواهیم که در روز ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر در مقابل کارگاهها و دفاتر مناطق ویژه اقتصادی جمع شویم و حق و حقوقمان را طلب کنیم و همصدا با همه کارگران و همه مردم و هم طبقه ای هایمان در سراسر جهان روز جهانی کارگر، اول ماه می را گرامی بداریم."

واقعیت این است که طبقه کارگر ایران چه آنجا که به زندگی و معیشتش بر میگردد، چه آنجا که به سازماندهی و کوشش برای ایجاد تشکلهای مورد نیاز خود می پردازد، چه آنجا که همبستگی خود را با مبارزات هم طبقه ای های خود در این یا آن رشته، در این یا آن مؤسسه تولیدی اعلام میکند، چه آنجا که در قامت یک طبقه آگاه ظاهر شده و آشکارا خطاب به نمایش انتخاباتی رژیم میگوید که انتخابات شما ربطی به ما ندارد و چه آنجا که فراتر از مرزهای جغرافیای ایران رفته و میگوید جنگ بین سرمایه داران در اوکراین جنگ ما نیست، نشان می دهند که چه گامهای عظیمی به جلو برداشته است. اکنون این گامها باید در روز اول ماه با آهنگی پرتواتر و در یک همبستگی سراسری و با مطالبات مشترک خیابانها را به تصرف خود درآورند.

از آنجا که قبلاً اسناد در اختیار رفقای تشکیلات داخل قرار گرفته بود و از دو

پیام کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران به خانواده جانبختگان

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران به همه خانواده جانبختگان صفوف حزب و کومه له که عزیزانشان در عرصه های مختلف پیکار علیه رژیم سرمایه داری مذهبی جمهوری اسلامی در راه رهایی انسان استثمار شده جان باختند، به همه جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم، به همه خانواده های داغداری که فرزندانانشان در خیزش تهیدستان شهری خونشان بر کف خیابان ریخته شد، به خانواده کارگرانی که به جرم مبارزه برای تحقق خواسته های خود مورد اصابت گلوله های دشمن قرار گرفتند، به خانواده همه آنهائی که در زندانهای رژیم جان خود را از دست دادند، درود میفرستد.

ما عمیقاً بر این باوریم که کشتارهای جمهوری اسلامی چه در خیابان و چه در زندان غم و اندوه سنگینی بر قلب خانواده جانبختگان بجای گذاشته است، زخم های ماندگاری که التیام نمی بخشند. اما ما پیمان تازه می کنیم که راه سرخ جانبختگان را تا سرنگونی رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی و پی افکندن نظامی نوین ادامه دهیم. نظامی که در آن هیچ خانواده ای عزیزان خود را به خاطر داشتن اندیشه سیاسی، به خاطر مطالبه آزادی، به خاطر مطالبه نان از دست ندهد. جامعه ای که در آن هر نوع کشتار و اعدام انسانها به عنوان قتل عمد دولتی، به عنوان عملی ننگین به زباله دان تاریخ ریخته شود.

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران تعهد عمیق خود را جهت تداوم مبارزه برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و استقرار جامعه ای آزاد و برابر اعلام میکند. این تعهد ناشی از مسئولیتی است که حزب در قبال کارگران و زحمتکشان و همه خانواده هائی دارد که در بیش از چهارده گذشته عزیزان خود را در راه رهایی انسانها از مصائب نظام ظالمانه سرمایه داری از دست داده اند.

راه جانبختگان صفوف حزب کمونیست ایران و کومه له، راه جانبختگان آزادی و سوسیالیسم بدون وقفه ادامه دارد. بار دیگر پرشورترین درودهای ما را بپذیرید.

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران

فروردین ۱۴۰۱

ماه قبل و در چندین سمینار مقدماتی تدارک سیاسی و تشکیلاتی کنگره این اسناد با مشارکت پرشور اعضای حزب مورد بحث و بررسی قرار گرفته بودند، این امکان فراهم آمد که رفقای مهمان در کنگره دلسوزانه و با احساس مسئولیت ملاحظات انتقادی و تکمیلی خود را در مورد هر دو سند سیاسی مطرح نمایند و از این طریق به کنگره حزب در راستای اهدافی که پیش روی خود نهاده بود یاری رسانند. کلیات این اسناد با اکثریت قریب به اتفاق آراء به تصویب کنگره رسیدند. گزارش عملکرد ارگان های مختلف تشکیلاتی حزب و بررسی فعالیت های آنها یکی دیگر از دستور جلسات کنگره بود. در این بخش از کار کنگره رفقای از کمیته اجرائی و کمیته مرکزی و کادرهای حزب گزارش کار کمیته تشکیلات شهرها در داخل ایران، گزارش هیئت نمایندگی حزب در شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، گزارش نشریه جهان امروز و سایت اینترنتی حزب، شبکه های تلویزیونی حزب و کومه له، گزارش تشکیلات خارج از کشور حزب، دفتر روابط بین المللی، فعالیت حزب در شبکه های اجتماعی حزب و گزارش عملکرد کمیته مرکزی حزب را به کنگره ارائه دادند. شرکت کنندگان در کنگره با دقت کمبودها و نارسایی ها را مورد بررسی و انتقاد قرار دادند و بر ضرورت ارتقاء کیفی فعالیت های حزب در همه عرصه ها و تحکیم حزبیت در مناسبات تشکیلاتی تأکید کردند.

یکی دیگر از دستور جلسات کنگره بررسی قرارها و قطعنامه های پیشنهادی به کنگره بود. در این مبحث نیز کنگره بعد از استماع نظرات مخالف و موافق در مورد هر قرار پیشنهادی، چندین قرار را به تصویب رساند. قرارهای نیز در رابطه با انتشار اسناد سیاسی و قرارهای مصوب کنگره به تصویب رسید که مطابق آن، اسناد بزودی منتشر خواهند شد. با توجه به اینکه کنگره سیزدهم حزب در آستانه اول ماه مه برگزار شد کنگره، کمیته مرکزی منتخب خود را موظف کرد که علاوه بر انتشار پیام هایی به نام کنگره به خانواده جانبختگان و زندانیان سیاسی پیامی نیز به کارگران منتشر نماید.

آخرین دستور جلسه کنگره انتخابات کمیته مرکزی بود که در این بخش، کنگره از میان تعداد وسیعی از کاندیداتورها، ۲۷ نفر را بعنوان اعضای کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران انتخاب نمود که عبارتند از رفقا: روناک آشناگر، هلمت احمدیان، روژین امینی، آرزو بیکس، خسرو بوکانی، رئوف پرستار، نصرت تیمورزاده، شمس خرمی، ناصر زمانی، حمید سعیدیان، حبیب سلطانی، حسن شمس، احمد عزیزپور، رحیم عزیزپور، مسعود عظیمی، ثریا فتاحی، آرام فرج الهی، محمود قهرمانی، محمد کمالی، اختر کمانگر، صلاح مازوجی، صدیقه محمدی، جلال محمد نژاد، عباس منصوران، شورش مولانی، اردشیر نصرالله بیگی و مرضیه نظری.

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران بعد از دو روز کار فشرده، با سخنان اختتامیه یکی از رفقای هیئت رئیسه و با سرود انترناسیونال سرود همبستگی جهانی طبقه کارگر، در میان شور و شوق و شادی شرکت کنندگان با موفقیت به کار خود پایان داد. برگزاری موفقیت آمیز کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران بویژه در شرایط متحول ایران و با حضور و همبستگی دیگر نیروها و چهره های جنبش کارگری و کمونیستی ایران دستاوردی مهم نه تنها برای حزب کمونیست ایران و کومه له، بلکه برای کل جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر است.

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

فروردین ۱۴۰۱

آوریل ۲۰۲۲

جهان امروز

نشریه سیاسی حزب کمونیست ایران

۱۵ روز یکبار منتشر می‌شود!

زیر نظر هیئت تحریریه

سر دبیر: هلمت احمدیان

اگر مایلید جهان امروز را از طریق پست الکترونیکی دریافت دارید، آدرس خود را برای ما ارسال کنید.

halmatean@hotmail.com

- * جهان امروز تنها مطالبی که صرفاً برای این نشریه ارسال شده باشد را چاپ می‌کند.
- * استفاده از مطالب جهان امروز با ذکر ماخذ آزاد است.
- * مسئولیت مطالب با امضا "جهان امروز" تحریریه نشریه است.
- * جهان امروز در ویرایش و کوتاه کردن مطالب رسیده آزاد است. این امر قبل از چاپ به اطلاع نویسنده می‌رسد.
- * مطالب جهان امروز با برنامه "ورد فارسی" تایپ می‌شود و حداکثر سقف مطالب ارسالی سه صفحه آ۴ با سایز ۱۲ است.

تماس با
کمیته تشکیلاتی دلائل کشور
حزب کمونیست ایران

hvfaalin@gmail.com

تلفن، فکس و پیامگیر

۰۰۹۶۴۷۷۰۰۶۰۳۶۵۳
۰۰۴۳۶۶۰۱۱۹۵۹۰۷
۰۰۴۶۷۳۷۱۵۴۴۱۸
۰۰۴۶۷۳۶۸۷۳۰۱۴

تماس با کمیته تشکیلاتی
دلائل گروه له (تکثیر)

takesh.komalah@gmail.com

پیام کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران به زندانیان سیاسی

زندانان سیاسی، رفقای مبارز!

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران صمیمانه ترین درودهای خود را به شما و خانواده های عزیزتان تقدیم می کند.

کنگره ما در شرایطی برگزار شد که رژیم جمهوری اسلامی شما عزیزان را به جرم دخالتگری و هدایت و رهبری مبارزه و اعتراضات روزانه توده های رنجدیده برای مطالبات برحق شان به بند کشیده است. جرم شما مبارزه برای نان، کار و معیشت و آزادی های سیاسی و اجتماعی است که رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی بیش از چهار دهه است با زور و سرکوب و کشتار و زندانی کردن انسان های حق طلب و مبارز از توده های محروم کار و زحمت سلب کرده است.

شما با حضور در صحنه مبارزه و با مقاومت و شجاعت خود در زندان های رژیم، و عدم تمکین به سرکوبگری های رژیم اسلامی که هدفش مرعوب کردن جامعه است، نقش انکارناپذیری در به شکست کشاندن این سیاست ایفا کرده اید. شما با ایستادگی خود نشان داده اید که فریاد و صدای کارگران مبارز، معلمان و بازنشستگان در صحنه، زنان حق طلب و همه توده های تحت ستم و تبعیض در جامعه هستید. شما نشان داده اید که رژیم اسلامی با سرکوب و برق سرنیزه و با به بند کشیدن فعالین و پیشروان جنبش های اعتراضی نمی تواند، این جنبش ها را وادار به عقب نشینی نماید. عزیزان دربند!

پایداری و استقامت شما در زندان ها نشان داده که صدای شما و توده های مبارز در زندان بزرگ ایران را خاموشی نیست، صدایی که در بیرون از مرزها بطور روزافزون حمایت افکار عمومی جهان را به خود جلب کرده است. ما شرکت کنندگان در کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران عهد و پیمان خود را با شما و با خانواده های عزیز شما برای دفاع پیگیر از آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی تجدید کردیم. حزب کمونیست ایران از هیچ تلاشی برای انعکاس صدای "به بند کشیده شده" شما و برای تبدیل کردن شعار "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" به فریاد جنبش های پیشرو اجتماعی در جامعه دریغ نخواهد کرد. حزب کمونیست ایران برای جامعه ای مبارزه می کند که سرکوب عقاید و آزادیهای فردی و اجتماعی نه تنها جایی در آن نداشته باشد، بلکه تحقق چنین آزادیهایی پیش شرط رشد و شکوفایی استعداد و خلاقیت های فردی و اجتماعی خواهد بود.

به امید آن روز که با قیام شکوهمند کارگران و توده های رنجدیده رژیم سرمایه داری اسلامی به زیر کشیده شود، درهای زندان درهم شکسته شوند و شما زندانیان سیاسی آزادی خود را باز یابید و در آغوش توده ها، در آغوش عزیزانتان نغمه آزادی سر دهید.

درودهای مجدد ما را بپذیرید!

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران
فروردین ۱۴۰۱

پیام احزاب و سازمان های سیاسی به کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران

پیام حزب کمونیست کارگری - حکمتیست به کنگره ۱۳ حزب کمونیست ایران

کشورهای مختلف از جمله کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران است.

تأثیرات این جنگ بر حوزه کار و نفوذ ما در منطقه و ایران، موجبی برای تحرک موقتی جنبشهای بورژوائی طرفدار آمریکا و ناتو یا طرفدار روسیه و چین، از حکومتی تا اپوزیسیونی است که تلاش دارند سموم ناسیونالیستی و جنگ طلبانه را میان طبقه کارگر و مردم زحمتکش ببرند. قطبی شدن بیشتر نیروهای سیاسی و جریانات اپوزیسیون ایران در برخورد به مسائل گرهی جدال طبقاتی در جامعه ایران، همسوئی و همراهی با سیاستهای جنگ طلبان در اشکال مختلف، پازلی از عکس بزرگی است که تشدید مبارزه طبقاتی بیار آورده است. احزاب بورژوائی در سیاست ایران و احزاب ناسیونالیست از جمله در کردستان، مدتهاست که با شتاب و بدون پرده پوشی از آینده جامعه و نحوه انتقال قدرت و تقابل با کمونیسم سخن میگویند. جدالهای طبقاتی و تحولات سرنوشت ساز آتی این جهتگیری را سرعت میدهد و با فضای قطبی تری روبرو خواهیم بود. لذا کمونیست ها موظفند هر طرح از بالای سر کارگران و مردم را به شکست بکشاند، کمونیست ها موظفند راه حل کارگری و سوسیالیستی خود را با تکیه به قدرت توده ای و کارگری و نظامی در مقابل راه حل احزاب بورژوائی قرار دهند. به این اعتبار انتظار ما اینست کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران، کنگره دفاع از سیاستها و اهداف سوسیالیستی حزب در تقابل با سیاستها و اهداف احزاب بورژوائی و ناسیونالیستی باشد.

رفقای گرامی! همانطور که در ارزیابی خود شما به آن اشاره شده، متأسفانه مدتها انرژی شما به مقابله با دورخیز

رفقای گرامی، نمایندگان کنگره، کادرها و اعضاء و دوستداران حزب کمونیست ایران! از جانب حزب کمونیست کارگری - حکمتیست و هیئت نمایندگی حزب، برای کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران صمیمانه آرزوی موفقیت داریم.

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران در یکی از خطیرترین دورانهای سرنوشت ساز برگزار میشود. جنگ در اوکراین، همانطور که مشترکاً تصریح کرده ایم، یک صحنه جنگ و رقابت بین دولتهای سرمایه داری با سیاستها و اهداف ضد کارگری و امپریالیستی است. این جنگ پرده ای از یک نبرد وسیعتر جهانی برسر بازتعریف چهارچوبهای نظام سرمایه داری بویژه بعد از جنگ سرد و تقلا شکست خورده آمریکا در تحمیل سرکردگی خود بر دنیا به نام "نظم نوین جهانی" است. این جنگ ارتجاعی و ضد انسانی تأثیرات عمیق و دورانساز بر جوامع بشری و بطور مشخص بر جنبش ضد کاپیتالیستی و سوسیالیستی طبقه کارگر باقی خواهد گذاشت. این رویداد به کنگره کمونیست ها عمیقاً مربوط است، چون مستقیم و غیر مستقیم روی زندگی و کار و معیشت میلیاردها انسان تأثیر دارد. حزب کمونیست ایران در ابتدای تشکیل خود را گردانی از جنبش بین المللی طبقه کارگر و جریانی عمیقاً انترناسیونالیست تعریف کرد. امروز و در متن جنگ سرمایه داران و چشم انداز تشدید جنگ و بحران، در شرایطی که سیاستهای ناسیونالیستی و نژادپرستانه و جنگ طلبانه بلطف سانسور و تحمیل رسانه ها جولان میدهند، این انترناسیونالیسم کارگری، تأکید بر سیاست کمونیستی و عمل انقلابی، نمایندگی کردن منافع طبقه کارگر و بشریتی که در جنگ دولتهای سرمایه داری منفعتی ندارد، وظیفه کمونیست ها در

قرار مصوب کنگره سیزدهم

حزب کمونیست ایران

در مورد جریان انشعابی

از حزب و کومه له

از آنجا که کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران به دلیل گذشت چند ماه از انشعاب جناح راست، ارزیابی از بحران و کشمکش های سیاسی و تشکیلاتی چند سال گذشته درون حزب کمونیست ایران و کومه له سازمان کردستان حزب را در دستور کار خود قرار نداد، لذا:

۱- کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران، بیانیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران در مورد انشعاب جناح راست از حزب کمونیست ایران و کومه له و تبیین آن از ماهیت اختلافات سیاسی و تشکیلاتی با جریان انشعابی که به تاریخ ۲۶ دی ماه ۱۴۰۰ برابر با ۱۶ ژانویه ۲۰۲۲ انتشار یافت را مورد تأیید قرار می دهد.

۲- از آنجا که رهبری جناح راست در یک اقدام انحلال طلبانه با برگزاری کنگره جناحی و با ممانعت از شرکت کلیه اعضایی که به جناح چپ تشکیلات تعلق داشتند در پروسه انتخابات این کنگره به بهانه واهی درست کردن تشکیلات موازی، انشعاب و جدائی خود از حزب کمونیست ایران و از کومه له به عنوان سازمان کردستان این حزب را اعلام و عملی کرد. همچنین از آنجا که در هنگام این انشعاب اکثریت هفتاد و پنج درصدی کمیته مرکزی حزب منتخب کنگره دوازدهم حزب کمونیست ایران در حال انجام وظایف روتین خود بود، لذا کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران استفاده جریان انشعابی از نام حزب کمونیست ایران و کومه له سازمان کردستان حزب کمونیست ایران را اقدامی تاکتیکی و فرصت طلبانه و به لحاظ سیاسی و تشکیلاتی ناروا و نامشروع می داند.

کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران

۲۷ فروردین ۱۴۰۱

۱۶ آوریل ۲۰۲۲

پیام کمیته اجرایی سازمان فدائیان (اقلیت) به سیزدهمین کنگره حزب کمونیست ایران

رفقای عزیز!

به طور جدی به چالش گرفته و برای رهایی از وضعیت موجود در مقابل جمهوری اسلامی صف آرایی کرده اند. روشن است که در این مبارزه رو در رو کارگران تنها نیستند. همگام با مبارزات کارگری، جنبش اعتراضی معلمان نیز در گستره ای سراسری، برای کسب مطالبات خود به طور پیوسته در کف خیابان ها حضور دارند. بازنشستگان با سازماندهی یکشنبه های اعتراض، بیش از هر زمان دیگری مطالبات خود را فریاد می زنند. زنان، با برخورداری از تجربه ۴۳ سال مبارزه، هم اینک یکی از پیشگامان مبارزه علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی هستند. نظامی که سال ها است در بحران های عمیق سیاسی، اقتصادی و اجتماعی غوطه ور است، سیاست هایش در تمام عرصه ها با شکست مواجه شده و تعمیق بحران رکود - تومی نیز ادامه کاری این رژیم را مختل کرده است. در چنین وضعیتی، همه شواهد حاکی از آن است که جامعه آستان یک تغییر و تحول بزرگ اجتماعی است.

با این همه، طبقه کارگر ایران به رغم بر پایی اعتصابات و اعتراضاتی که به طور روزانه شاهدش هستیم، کماکان از پراکندگی رنج می برد و فاقد هرگونه تشکیلات سراسری است. امری که بدون دست یابی به آن، گسترش اعتصابات کارگری، سراسری شدن مبارزات توده ای و چشم انداز پیروزی انقلاب اجتماعی در هاله ای از ابهام خواهد بود. چرا که پیروزی انقلاب اجتماعی در گرو سازماندهی و تشکل یابی طبقه کارگر در مقیاس سراسری است. روشن است که تحقق این امر، تنها با تلاش و کوشش مبارزاتی همه احزاب، سازمان ها و نیروهای چپ و کمونیست برای رسیدن به وحدت طبقاتی و سازمان یابی مستقل طبقه کارگر متحقق خواهد شد.

رفقای عزیز!

سازمان فدائیان (اقلیت) بار دیگر برگزاری کنگره حزبی تان را به شما تبریک می گوید. امید به اینکه سیزدهمین کنگره حزبتان با موفقیت پایان یابد و نتایج آن متناسب با شرایط دوران انقلابی حاکم بر ایران گام دیگری برای تقویت و همکاری بیشتر احزاب و سازمان های چپ و کمونیست باشد.

کمیته اجرایی سازمان فدائیان (اقلیت)

فروردین ۱۴۰۱ - آپریل ۲۰۲۲

با درودهای گرم و کمونیستی به شما شرکت کنندگان در سیزدهمین کنگره حزب کمونیست ایران. قبل از هرچیز برگزاری کنگره حزبی تان را به شما تبریک گفته و موفقیت شما را برای رسیدن به اهداف این کنگره آرزو داریم.

سیزدهمین کنگره حزبی تان در شرایطی برگزار می شود که جهان سرمایه داری با بحران های عدیده ای مواجه است. هم اکنون تمام کشورهای سرمایه داری جهان به درجات مختلف درگیر یک بحران اقتصادی عمیق اند. پیشرفته ترین کشورهای سرمایه داری جهان همانند دهه ۷۰ قرن بیستم با بحران رکود- تومی روبه رو شده اند. حمله نظامی اخیر روسیه به اوکراین و مقابله بلوک امپریالیستی آمریکائی و اروپائی با امپریالیسم روس، تنها یکی از تجلیات بحران سیاسی جهان سرمایه داری در اروپاست.

در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی نیز بحران اقتصادی، بیکاری مزمن، رشد تورم، تداوم سیاست اقتصاد نئولیبرال و کاهش واقعی دستمزدها وضعیتی را برای طبقه کارگر و توده های زحمتکش ایران ایجاد کرده است که آنان به طور روزانه مدام فقیر و فقیرتر می شوند. آنچه اکنون کارگران و توده های زحمتکش و مزد بگیر را چه در مقیاس جهانی و چه در ایران به مبارزه و رو در رویی با نظم موجود کشانده است، همانا استثمار شدید و شرایط غیر قابل تحملی است که جهان سرمایه داری بر کارگران و زحمتکشان تحمیل کرده است. وضعیت وخامت باری که رهایی از آن، بجز با براندازی نظم پوسیده سرمایه داری و جایگزینی آن با نظم سوسیالیستی امکان پذیر نیست.

پوشیده نیست، طبقه کارگر ایران نیز همانند کارگران دیگر کشورهای سرمایه داری برای تحقق کار، نان، آزادی و رهایی از چنگال نظام سرمایه داری و نابودی استثمار و بهره کشی مبارزه می کند. در پی چنین اهدافی است که کارگران ایران طی سال های اخیر بیش از هر زمان دیگری به اعتصاب و مبارزه علنی و رو در رو با طبقه حاکم و نظام سیاسی پاسدار آن روی آورده اند. هم اینک روزی نیست که شاهد اعتصابات و اعتراضات کارگری در مراکز مختلف تولیدی و خدماتی نباشیم. کارگران ایران با کارنامه درخشانی از اعتراضات و اعتصابات روزمره، جمهوری اسلامی و طبقه حاکم را

جناح راست برای تحمیل اهداف و سیاستهای ناسیونالیستی به کومله و حزب کمونیست ایران اختصاص یافت. ما خوشوقتم که شما رفقا با دفاع از سیاستهای حزب کمونیست ایران این دوره را پشت سر گذاشتید. امروز که این مانع با جدائی جناح راست پایان رسیده است، انتظار اینست کل انرژی حزب برای پراتیک اهداف و سیاست سوسیالیستی و در مرکز آن جنبش خروشان طبقه کارگر آزاد و متمرکز شود.

ما در حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، بعنوان جریانی که سرنوشت حزب کمونیست ایران و کومله کمونیست همواره برایش مهم بوده است، امیدواریم که این کنگره سکوی پرتابی باشد که حزب کمونیست ایران و کومه له، متحد و یکپارچه و متناسب با شرایط خطیر کنونی، پاسنگوی وظایف سوسیالیستی و کمونیستی این دوره باشد. در این راه همکاری نیروهای چپ و کمونیست و مشخصا حزب کمونیست ایران و حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست را مهم میدانیم و امیدوارم با جدیت بیشتر آن را پیگیری کنیم. بار دیگر برای کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران آرزوی موفقیت داریم.

۱۲ آوریل ۲۰۲۲

پیام هیأت اجرایی حزب کمونیست کارگری ایران

به کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران
رفقای عزیز، حضار گرامی

از جانب رهبری حزب کمونیست کارگری ایران شادباش‌های صمیمانه خود را به شما به مناسبت سیزدهمین کنگره حزب تان تقدیم می‌کنیم. کنگره شما در اوضاع بسیار متحول جامعه ایران برگزار می‌شود. جمهوری اسلامی در بحرانی لاعلاج بسر می‌برد و از هر نظر در محاصره قرار گرفته است. خشم و نارضایتی از وضع موجود، از فقر و بیکاری و گرانی، بی‌حقوقی، تبعیض، فساد و جنایات روزمره حکومت، اکثریت عظیم مردم را فراگرفته است. اعتراضات و اعتصابات شدت گرفته، همبستگی در صفوف مردم از همیشه عمیق‌تر شده و حکومت در ناتوان‌ترین دوران حیات خود در داخل کشور و در منطقه و در سطح بین‌المللی قرار گرفته است.

از اعتراضات هر روزه کارگری در مراکز مختلف صنعتی تا اعتراضات سراسری بازنشستگان و اعتصابات و تجمعات قدرتمند معلمان، از جلو آمدن جنبش دادخواهی تا پیشروی هر روزه جنبش‌های زن و گسترش حجاب‌برگیری، از تعرض مردم به آخوندها و اوباش نهبی از منکر حکومت، تا طنز و تمسخر و دشنام به اسلام و مقدسات اسلامی، اینها همه جامعه زخم‌خورده و معترضی را نشان می‌دهد که هیچ درجه سرکوبی قادر به عقب راندن آن نیست.

آنچه اما بویژه در سالهای اخیر شاهد هستیم به موازات خیزش‌های انقلابی مردم، روی آوری به اعتصابات و اعتراضات سراسری توسط بخش‌های مختلف جنبش کارگری و معلمان و بازنشستگان، رشد گرایش شورایی در میان کارگران و معلمان و بازنشستگان، روابط مستحکمی است که میان فعالین جنبش‌های اجتماعی مختلف در حال شکل‌گیری است.

پیشروی جنبش‌های حق‌طلبانه و فضای چپی که بر آنها حاکم است، جنبش‌های بورژوازی را نیز بیش از پیش عقب رانده است. ملی اسلامی‌ها بیش از هر زمان آبرو باخته‌اند و اپوزیسیون راست طرفدار دول غربی نیز پروژه‌هایش یکی پس از دیگری شکست خورده و خود به شکست‌هایش اذعان می‌کند. اما چپ اجتماعی همراه و همسو با رشد جنبش‌های حق‌طلبانه و به دلیل حضور فعال در این جنبش‌ها از موقعیت ویژه‌ای برخوردار شده است. کمونیست‌ها می‌توانند و باید بر متن این به چپ پرخیدن جامعه حضور فعالی در مبارزات میدانی و نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل دادن به گفتمان و فضای اعتراضی و چشم‌انداز سوسیالیستی در جامعه ایفا کنند.

در پایان مایلیم این نکته را هم اشاره کنیم که وجود دو حزب با اسم مشابه حزب کمونیست ایران موجب سردرگمی در جنبش چپ می‌شود. این موضوعی مربوط به هر دو این احزاب است و امیدواریم این مساله نیز به شکل مناسبی حل شود.

برایتان کنگره موفق آرزو می‌کنیم.

هیأت اجرایی حزب کمونیست کارگری ایران

۱۵ آوریل ۲۰۲۲

پیام هسته اقلیت به سیزدهمین کنگره حزب کمونیست ایران

رفقا!

سیزدهمین کنگره حزب و نتایج آن می‌تواند تأثیرات مهمی بر آینده فعالیت حزب کمونیست ایران و نیز همگرایی نیروهای چپ و کمونیست داشته باشد. امید است با گذشتن از شرایط دشواری که تمایز نظر و اختلافات درونی ای که در سالهای اخیر حزب شما با آن روبرو بوده است، کنگره بتواند در جهت یاری رساندن به صف بندی در مقابل نیروهای سرمایه داری و به جنبش انقلابی با افق کمونیستی فعالیت خود را تداوم و گسترش دهد.

رفقا!

سیزدهمین کنگره شما در شرایطی برگزار می‌شود که جامعه ایران در تب و تاب شرایط متحول و در آستانه گشایش‌های سیاسی تعیین‌کننده‌ای است. رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی که با بحران‌های درهم تنیده‌ای روبرو است، پیوسته آماج جنبش‌های اجتماعی و سیاسی و در مرکز آن جنبش طبقاتی کارگران قرار داشته و این رژیم تنها با استفاده از نیروی سرکوب و فریب به حیات ننگین‌اش ادامه می‌دهد. تحت چنین شرایطی از یک طرف، طیف‌های مختلف اپوزیسیون راست می‌کوشند با مصادره جنبش‌های اعتراضی و مبارزاتی و اتکا به ابررسانه‌ها و نیروی امپریالیستی به عنوان بدیل رژیم بر فضای سیاسی مسلط شوند و از طرف دیگر، رشد جنبش طبقاتی کارگران و جنبش‌های اجتماعی، زمینه مساعدی برای برآمدن فزاینده چپ انقلابی و کمونیست فراهم نموده و ضرورت آن‌ها را هرچه بیشتر نشان می‌دهد. امید است که فعالیت ما در پروژه همکاری نیروهای چپ و کمونیست، بتواند در پیوند فزاینده با جنبش طبقاتی کارگران و دیگر جنبش‌های اجتماعی قرار گرفته و به رشد بدیل سوسیالیستی، هژمونیک شدن آن در فضای سیاسی و سرنگونی انقلابی رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و برآمدن یک دولت کارگری - شورایی کمک کند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری شورایی

زنده باد آزادی! زنده باد سوسیالیسم!

هسته اقلیت

۱۴ آوریل ۲۰۲۲ / ۲۵ فروردین ۱۴۰۱

پیام سازمان راه کارگر به کنگره حزب کمونیست ایران

می تواند یک بدیل در برابر آن ایستادگی کند و بشریت و طبیعت را از این نکتب نجات دهد: آلترناتیو سوسیالیستی برآمده از انقلاب اجتماعی و دمکراسی عمیق شورایی.

اما درست در بطن این بحرانهای همه جانبه جهانی، دستجات راست افراطی و نئوفاشیست سعی دارند با دادن آدرس غلط، توجه انبوه انسانهای جویای عدالت اجتماعی و عاصی از وضع موجود را به خود جلب کنند و گاه اینجا و آنجا با بهره گیری از غفلت چپ و بویژه تفرقه آن، به توفیق هایی نیز دست میابند. همین فاجعه می تواند در جهنم استبداد و استعمار - رژیم اسلامی جنایت و غارت حاکم بر ایران - نیز باز تولید شود. گفتمان ها و گرایشاتی که سعی دارند با تکیه بر کمکهای مالی امپریالیستی و ابر رسانه های وابسته به آنها، مهندسی افکار را در راستای منافع خود پیش ببرند، امروزه متأسفانه در صحنه هستند. اینجاست که نیروهای انقلابی و رادیکال سوسیالیست باید حساسیت و تحرک خود را افزایش دهند و با پرهیز از برجسته کردن این یا آن اختلاف فرعی، با حرکت در مداری بزرگ، جنبش سوسیالیستی را بیش از پیش تقویت کنند.

رفقای عزیز، خوشبختانه تلاشهای جمعی ما در "شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست" تاکنون توانسته است تأثیرات مثبت و روشنی در جنبش چپ ایران بگذارد. ما خلاف جریان، در راه اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران و اتحاد بزرگ نیروی چپ انقلابی حرکت کرده ایم. باید این روند را گسترش دهیم. جنبش انقلابی و بالنده ای که در داخل ایران جریان دارد پیامش روشن است، باید جنبش چپ و کارگری، دیوارهای فرقه ای و سکتاریستی را کنار زند و اتحاد بزرگ و فراگیر جنبش چپ و کارگری را برای یک آلترناتیو ممکن و روشن، آلترناتیو سوسیالیستی سامان دهد. شورای همکاری که با همه افت و خیز هایش تاکنون توانسته گام های مثبتی بردارد، و قطعا در آینده هم میتواند نقش مهم و سازنده ای در این راستا ایفاء کند. با امید به عروج جنبش های سوسیالیستی، بار دیگر صمیمانه و رفیقانه، برای کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران آرزوی موفقیت می کنیم.

روابط عمومی سازمان راه کارگر

۱۵،۰۴،۲۰۲۲

در این شرایط بحرانی است که شاهد عظیم ترین اشکال اعتراضات کارگری و اجتماعی و مدنی در ایران هستیم.

سالی که گذشت سال اعتصابات و تظاهرات و اعتراضات گسترده معلمان و فرهنگیان، کارگران شهرداریها، هفته تپه ایها، کارگران نفت و پتروشیمی، سال همصدایی جنبش های اجتماعی و تقویت همراهی ها و همبستگی ها، سال جنبش بزرگ دادخواهی قربانیان جنایات سیاسی در چهار دهه گذشته بود. جنبشی عمیقاً سکولار و رادیکال که افقهای تازه و مطالبات برابری طلبانه و آزادیخواهانه را در مقابل ما میگذارد.

رفقای عزیز! شما در شرایطی کنگره جدید خود را برگزار می کنید که اخیراً انشعاب مهمی را پشت سر گذاشتید. سازمان ما با تأکید بر ضرورت اتحاد و پیوند نیروهای کمونیست، به نوبه خود تلاش نمود که این رویداد تلخ رخ ندهد، اما متأسفانه انشعاب رخ داد و ما اکنون شاهد دو حزب کمونیست و دو کومه له با اسامی مشابه هستیم. امیدواریم بتوانید که این مسأله را با رفاقت و صمیمیت و در جهت منافع جنبش کمونیستی مشکل را مدیریت کرده و راه حل مناسب و عادلانه ای پیدا کنید. تجربیات بسیاری در مقابل شماست. آنچه مهم است این است که نباید گذاشت از طریق تصمیمات نامناسب و مبتنی بر منافع کوتاه مدت، تصویر نامناسبی از کمونیستها ارائه شود. باید به آینده و نقشی که این دو حزب میتوانند در جنبش کمونیستی و ترقیخواهی بازی کنند بیندیشید.

رفقای عزیز!

چه در ایران و چه در سراسر جهان، ما تنها از طریق گسترش روحیه اتحاد و فضای همگرایی و همکاری در اردوی سوسیالیستهای انقلابی، آزادیخواه و برابری طلب است که می توانیم در برابر تهاجم نیروهای راست و مدافع نظام سرمایه داری بایستیم. نظامی که جهان بشریت و طبیعت را در همه عرصه ها به سوی نابودی سوق می دهد. یک میلیارد گرسنه، سیصد میلیون کودک کار، هفتاد میلیون پناهجو، راه اندازی مداوم جنگهای ارتجاعی و ویرانگر بر باد دادن تریلیونها دلار از ثروت بشریت در مسیر میلیتاریسم و کشتار و رقابتهای نظامی منطقه ای و بین المللی، تخریب سیستماتیک محیط زیست و آذیر خطری که به صدا در آمده تا در کمتر از سه سال کره زمین را به زیر خط مرگ براند و انبوه مصائب دیگر که تنها

رفقای عزیز، بهترین شادباش های ما را به مناسبت برگزاری کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران بپذیرید. سازمان راه کارگر، برای کنگره شما، آرزوی موفقیت و پیروزی میکند و امیدوار است که نشست شما بتواند در جهت گسترش همراهی ها و همبستگی ها و اتحادهای پایدار برای آزادی و سوسیالیسم و همبستگی طبقاتی کارگران ایران و جنبش چپ تصمیمات مفیدی بگیرد.

رفقای عزیز

کنگره شما در شرایطی برگزار میشود که جنگ امپریالیستی در اکرین، بواسطه تجاوز روسیه به این کشور و تعرض ناتوی به شرق، جهان را در درموقعیت بسیار خطرناکی قرار داده است. بحرانی که پس از پاندمی کرونا، صدها هزار قربانی گرفته و میگیرد، همه سیاست بین المللی را تحت اشعاع قراردادده، بطور بسیار فاجعه باری هزینه های بسیار سنگینی بر همه مردمان جهان تحمیل، و سیاست میلیتاریستی را به سیاست بین المللی تبدیل، و افزایش تصاعدی بودجه های جنگی را به بسیاری از کشورها تحمیل کرده است.

ناتو به سرکردگی امپریالیسم آمریکا، با ارسال سلاحهای مرگبار به اکرین به این جنگ ویرانگر ابعاد تازه ای بخشیده، سیاست زور و مجازاتهای بین المللی راعلیه مردمان دیگر کشورها به امری روزمره و عادی و پذیرفته شده تبدیل کرده است.

کمونیستها و نیروهای انسان دوست نمیتوانند به این فاجعه منطقه ای و جهانی بی تفاوت بمانند، ما باید علیه این جنگ امپریالیستی در همه ی ابعاد آن، علیه همه قطبهای این جنگ ویرانگر و همچنین جنگ های فراموش شده یمن، سومالی، افغانستان، سوریه و لیبی باشیم.

در شرایطی که بحران سرمایه داری جهانی عمیقاً گسترش یافته؛ بحران زیست محیطی، جهان را با مشکلات و بحرانهای عظیم روبرو کرده و آب؛ نه تنها کالایی، بلکه به یک سلاح جنگی در دست قدرتمندان تبدیل شده است! بحرانی چند وجهی که می تواند مهاجرتهای بزرگ و حتی جنگهای بی پایانی را به بشریت تحمیل کند.

در بطن بحران نظام جهانی سرمایه داری، ایران با داشتن نظامی توتالیتر، مذهبی و سرمایه داری عمیقتر از همیشه خود را در محرومیت فزاینده اکثریت عظیم، بی حقوقی همه مردم، فقر و فلاکت و بی آیندگی و بی افقی دامنه دار و گسترده نشان میدهد.

پلنوم اول کمیته مرکزی منتخب کنگره سیزدهم حزب کمونیست ایران برگزار شد!

و کار شورایی و جمعی هم لطمه وارد آورده است، از این به بعد دبیر اول کومه له و دبیر کمیته اجرایی حزب حداکثر دو دوره زمانی که هر دوره شامل فاصله زمانی بین دو کنگره خواهد بود در این مسئولیت باقی بمانند، پلنوم بر پیگیری این قرار تأکید کرد. پلنوم همچنین تأکید نمود که در هماهنگی با کمیته تشکیلات خارج از کشور برگزاری کنفرانس سیزدهم تشکیلات خارج از کشور حزب کمونیست ایران در دستور قرار گیرد. در ادامه همین مبحث پلنوم چند قرار تشکیلاتی مصوب کنگره سیزدهم حزب را بررسی و پیگیری آنها را به کمیته اجرایی منتخب خود واگذار نمود.

نشست کمیته مرکزی در مبحث مربوط به تقسیم کار و آرایش درونی کمیته مرکزی در راستای جهت گیری ها و مصوبات کنگره سیزدهم حزب همه ارگانهای فعالیت حزب را تقویت و تجدید سازمان نمود. انتخابات برای تعیین کمیته تشکیلات شهرها، هیئت تحریریه نشریه جهان امروز، شورای تلویزیون، کمیته ای جهت مدیریت کار سایت ها و شبکه های اجتماعی حزب، هیئت نمایندگی حزب در نشست همکاری نیروهای چپ و کمونیست، دفتر روابط بین المللی، هیئت تحریریه نشریه بسوی سوسیالیسم، کمیسیون آموزش و کمیسیون مالی از جمله ارگانهایی بودند که در این پلنوم تجدید سازمان یافتند.

نشست وسیع کمیته مرکزی حزب در بخش پایانی کار خود، به منظور هدایت فعالیت های سیاسی و تشکیلاتی حزب در فاصله دو پلنوم، از میان رفقای کمیته مرکزی حزب که در لیست کاندیداها قرار گرفته بودند یازده نفر را به عنوان اعضای کمیته اجرایی حزب انتخاب نمود. اسامی این رفقا عبارتند از: هلمت احمدیان، خسرو بوکانی، رثوف پرستار، نصرت تیمورزاده، شمسی خرمی، حسن شمسی، محمود قهرمانی، صلاح مازوجی، جلال محمد نژاد، صدیقه محمدی و مرضیه نظری.

کمیته اجرایی حزب کمونیست ایران

۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۱

۲۵ آوریل ۲۰۲۲

پلنوم اول کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران منتخب کنگره سیزدهم در روز یکشنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۱ برابر با ۲۴ ماه آوریل ۲۰۲۲ با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت در گرامیداشت یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم کار خود را آغاز کرد. در این پلنوم از اعضای کمیته مرکزی کومه له منتخب کنگره هیجدهم نیز به عنوان ناظر برای شرکت در پلنوم دعوت شده بود. با توجه به اینکه این پلنوم اولین نشست وسیع کمیته مرکزی بعد از برگزاری کنگره سیزدهم حزب بود، رسیدگی به قرارهای مصوب این کنگره و آرایش و تقسیم کار درون کمیته مرکزی دو دستور جلسه اصلی این نشست بودند.

پلنوم قبل از وارد شدن به مبحث رسیدگی به قرارها بر ضرورت انتشار هر چه زودتر اسناد سیاسی کنگره تأکید کرد و پیگیری آن را به یک کمیسیون سه نفره واگذار نمود. در مبحث رسیدگی به قرارهای مصوب کنگره از آنجا که کنگره سیزدهم حزب با تصویب قرارهای بر اهمیت ایجاد تشکل های توده ای زنان مستقل از دولت در مبارزه با نظام آپارتاید جنسیتی حاکم بر ایران تأکید نموده و مقرر کرده است که حزب در یاری رساندن به ایجاد این تشکل های توده ای مطابق سیاست های مدون حزبی باید نقش فعالانه تری ایفا نماید، پلنوم بر نقش رسانه های سیاسی، تبلیغی حزب و کمیته تشکیلات شهرها در این رابطه تأکید نمود. نشست وسیع کمیته مرکزی تأکید کرد که پرداختن به این امر باید در نقشه عمل کار رسانه های حزبی و کمیته تشکیلات شهرها بازتاب یابد. همچنین پیرو یکی دیگر از قرارهای مصوب کنگره، پلنوم کمیته مرکزی حزب از میان اعضای خود کمیسیونی هفت نفره را برای تهیه پیش نویس اصلاحات لازم در اساسنامه حزب انتخاب نمود. کمیته مرکزی حزب بعد از تهیه پیش نویس آن را جهت بحث و تبادل نظر در اختیار اعضا قرار می دهد تا متن نهایی جهت تصویب در مجمع عمومی اعضا آماده گردد.

در ادامه این مبحث، نظر به آنکه کنگره سیزدهم حزب طی قرارهای در مورد موقعیت دبیر اول در کومه له مقرر کرده است که با توجه به اینکه در گذشته قرار گرفتن یک نفر به مدت حدود چهل سال در موقعیت دبیر اول کومه له نگرانی، توهمات و گمانه زنی هایی را در جامعه و در صفوف اعضای حزب نسبت به این جایگاه بوجود آورده و به ساز

کومه له،
سازمان کردستان حزب کمونیست ایران

www.komala.co

حزب کمونیست ایران

www.cpiran.org

از سایت های
حزب کمونیست
ایران
و کومه له دیدن
کنید!

اطلاعیه پایانی برگزاری موفقیت آمیز کنگره ۱۸ کومه له

(سازمان کردستان حزب کمونیست ایران)

ناظر بر اتخاذ وظایف و اولویتهای کومه له نیز باشد. در ادامه در جزئیات به سرفصل های این وظایف پرداخت و توضیحات لازم داده شد.

در پایان سخنان افتتاحیه کنگره، به طور مختصر به انشعاب و جدایی جناح راست از حزب کمونیست ایران و کومه له اشاره شد. انشعابی که در اقدامی انحلال طلبانه و به شیوه غیرقانونی، “کنگره ۱۸” را برگزار کردند و کلیه اعضای جناح چپ تشکیلات را از حضور در این به اصطلاح کنگره محروم نمودند. به این ترتیب به جدایی خود از کومه له و حزب کمونیست ایران قطعیت بخشیدند و تاوان انشقاق تشکیلات را به نام خود به ثبت رساندند. در این بخش همچنین اشاره گردید که جناح انشعابی با هر تعبیری که از ماهیت اختلافات درونی داشته باشد، قادر به پنهان کردن این واقعیت نیست که امیدشان را به پیروزی جنبش سوسیالیستی و طبقه کارگر و انقلاب از دست داده اند. تمایل و نزدیکی آنها به احزاب ناسیونالیستی و فاصله گرفتن از جریانات و شخصیت های چپ و کمونیست، دلیل آشکاری برای اثبات چنین واقعیتی است. پس از سخنرانی افتتاحیه کنگره، نمایندگان احزاب و جریانات سیاسی پیام های خود را به کنگره تقدیم نمودند.

مضمون و محتوای سند “جهتگیری، وظایف و اولویتهای کومه له” که پیشتر در اختیار اعضا و مهمانان کنگره قرار داده شده بود، یکی دیگر از دستور جلسات کنگره ۱۸ کومه له بود که از طرف یکی دیگر از اعضای کمیته رهبری کومه له به کنگره ارائه گردید و نکاتی از آن مورد بررسی قرار گرفت. سپس وقت به مهمانان و اعضای کنگره داده شد. آنها نیز نظرات و ملاحظات خود را در رابطه با سند مذکور ابراز نمودند. از آنجا که کمیته رهبری کومه له از دو ماه پیش از کنگره

به راه انداختن جنگ ویرانگر اکراین یکی از پیامدهای این رقابتهاست. در ادامه به توضیح موضع و جهتگیری کومه له در رابطه جنگ پرداخت. جنگی ارتجاعی که میان دو قطب سرمایه داری جهانی برپا گردیده و هزینه آن بر دوش مردم تهیدست و ستم دیده دنیا قرار می گیرد. لازم است بر محکومیت هر دو طرف این جنگ وحشیانه تأکید به عمل آورد.

در بخش دیگری از سخنان “افتتاحیه کنگره”، از طرفی با تأکید بر وضعیت ایران و رژیم جمهوری اسلامی و بحران اقتصادی و فساد نهادینه شده در درون حاکمیت و عدم توانایی رژیم در تامین خدمات و مهار بحرانها و از طرف دیگر به بررسی اوضاع وخیم زندگی کارگران و مردم کم درآمد جامعه ایران و کردستان پرداخت. از سوی دیگر به گسترش سطح مبارزه و تحرک جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی از جمله جنبش معلمان و بازنشستگان، زنان و دانشجویان و جوانان بیکار که با طرح خواست و مطالبات، اعتصاب و تجمعات اعتراضی خود، جمهوری اسلامی را تحت فشار قرار داده اند، اشاره نمود. در بطن چنین پیکار و مبارزه ای، طیف وسیعی از فعالین کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی پرورش یافته اند و نسلی از رهبران کارآمد و پیشرو به میدان آمده اند. در چنین شرایطی میتوان نتیجه گرفت که توازن قوا در جامعه به نفع جبهه مبارزه کارگران و توده های مردم زحمتکش و به زیان جمهوری اسلامی تغییر یافته است.

این تغییرات در جامعه کردستان نیز به همان شکل رخ داده اند. فعالین جنبش کارگری در کردستان نیز همزمان با تداوم مبارزات روزانه، تلاش میکنند وسیعاً با فعالین جنبش کارگری در سطح سراسری ایران در ارتباط و هماهنگی قرار گیرند. از این نظر لازم است چنین دیدگاهی

کنگره ۱۸ کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) در روزهای ۲۸ و ۲۹ فروردین سال ۱۴۰۱ برابر ۱۷ و ۱۸ آوریل ۲۰۲۲ برگزار گردید. این کنگره در سه سالن (ستوکهم-سوند، کلن-آلمان و سلیمانیه-اقلیم کردستان) و همچنین با حضور جمعی دیگر از رفقا و مهمانان که به صورت آنلاین در کنگره شرکت کرده بودند و از طریق شبکه های اجتماعی به هم وصل شده بودند برگزار گردید. در این کنگره علاوه بر اعضا تشکیلات شهرهای کردستان و بقیه تشکیلاتهای کومه له، نمایندگان احزاب و سازمانهای سیاسی و شخصیت های چپ و سوسیالیست نیز فعالانه مشارکت نمودند.

کنگره با سرود انترناسیونال، سرود همبستگی جهانی طبقه کارگر و یک دقیقه سکوت به یاد رفقای که در فاصله دو کنگره ۱۷ و ۱۸ جان باختند و به یاد کلیه جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم کار خود را آغاز کرد. سپس با تأکید بر حضور بیش از دو سوم اعضا، رسمیت کنگره از جانب هیئت رئیسه منتخب، اعلام شد.

سخنرانی افتتاحیه کنگره از طرف یکی از رفقای کمیته رهبری کومه له ارائه گردید. این رفیق در بخشی از این سخنانش ضمن خوش آمدگویی و تقدیر از حضور شرکت کنندگان در کنگره ۱۸ کوم له، به شرایط اوضاع جهانی، منطقه ای، ایران و کردستان که کنگره در آن برگزار میشود، پرداخت. در رابطه با اوضاع جهانی به گسترش فقر و گرسنگی میلیاردها انسان که هست و نیست شان بر اثر تعمیق بحرانهای نظام سرمایه داری به خطر افتاده، اشاره نمود. بحرانی که طی ۲۰ سال گذشته منجر به تضعیف هژمونی قدرت اقتصادی و سیاسی آمریکا و به میدان آمدن دیگر ابرقدرتهای سرمایه داری نظیر روسیه، چین، اتحادیه اروپا گردید که برای تقسیم مجدد جهان میان خود در جدالند.

پیام کنگره ۱۸ کومه له به خانواده جانباختگان

خانواده سرافراز جانباختگان صفوف حزب و کومه له!

درودهای صمیمانه ما را از درون کنگره ۱۸ کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) پذیرا باشید. خوشحالیم که به مناسبت برگزاری موفقیت آمیز کنگره ۱۸ کوم له تبریک و تهنیت قلبی و پر شور خود را به شما عزیزان تقدیم نمائیم. این بار نیز کنگره ۱۸ کوم له با اعلام یک دقیقه سکوت برای گرامی داشت یاد عزیزان جان باخته آغاز به کار کرد. عزیزانی که در میدانهای نبرد و مبارزه مسلحانه در کردستان، در تظاهرات، اعتراضات و خیزشهای توده ای در سراسر ایران، در سیاه چالهای رژیم یا در کوههای سر به فلک کشیده کردستان هنگام کولبری مورد اصابت گلوله رژیم قرار گرفتند و جان باختند. عزیزانی که علیه ستم و نابرابری، علیه اختناق و دیکتاتوری جمهوری اسلامی سرمایه داری نبرد کنان با دشمنان کارگران و توده های مردم زحمتکش رودررو شدند و در راه رهایی آنان و برای آزادی و سوسیالیسم جان خود را فدا کردند. به خانواده های داغدارشان درود می فرستیم و در مقابل صبر و تحمل از دست دادن عزیزان جگر گوشه شان سر تعظیم فرود می آوریم.

خانواده سربلند جانباختگان! انده از دست دادن این عزیزان نه برای شما و نه برای ما که رفقای همسنگر خود را از دست داده ایم، فراموش شدنی نیست. حتماً شما بیش از هرکس می دانید که در دل هر انسان آزادیخواه و برابری طلبی جا دارید و جامعه برای شما ارزش و احترام ویژه قایل است. ما به سهم خود با شما خانواده عزیزان از دست داده مان پیمان تازه می کنیم که همچنان ادامه دهنده راه سرخ پر افتخارشان باشیم. در تلاش خواهیم بود همراه کارگران و توده های مردم تهیدست و مبارز جامعه تا سرنگونی رژیم اسلامی سرمایه داری و بنیان نظمی جدید که در آن آزادی و رهایی انسان محروم از قید و بند بردگی و استثمار تأمین شده باشد، از پای نه نشینیم. این همان راهی است که عزیزان دلبنده شما در آن قدم نهادند و به آن افتخار می کردند. ما شرکت کننده گان در کنگره ۱۸ کومه له بار دیگر به شما درود می فرستیم و برایتان آرزوی موفقیت و کامیابی می نمائیم.

کنگره ۱۸ کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران)

فروردین ۱۴۰۱

پیام کنگره ۱۸ کومه له به زندانیان سیاسی

رفقای مبارز در بند رژیم اسلامی!

از درون کنگره ۱۸ کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران)، درودهای صمیمانه مان را به حضور شما و خانواده های سرافرازتان تقدیم می نمائیم. پیام حمایت و همدلی ما شرکت کنندگان در این کنگره، از مبارزات و پایداریتان در سیاه چالهای رژیم قرون وسطایی و سرمایه داری جمهوری اسلامی را پذیرا باشید.

دستگیری و در بند نگهداشتن شما انسانهای مبارز در زندانهای رژیم اسلامی و اعمال فشار و شکنجه های جسمی و روحی این رژیم بر شما و اعضای خانواده تان جز شرمساری برای حاکمان مدافع جهل و سرمایه ثمره ای در بر نخواهد داشت. در این نظام وارونه زندان نه جای دزدان و جانپان و ظالمان بلکه جای انسانهای مبارز، شریف و آزاده است. شما عزیزان تنها و تنها به جرم دخالت در مبارزات روزانه و هدایت و رهبری اعتراضات توده های مردم به بند کشیده شده اید. ایستادگی شما در مقابل ظلم و نابرابری، دیکتاتوری و خفقان، از نظر حاکمان رژیم جرم به حساب می آید. بدون شک استقامت و پایداری شما بخشی جدایی ناپذیر از مبارزه ای است که کارگران و توده های زحمتکش در مبارزات روزانه شان علیه حاکمان سرکوبگر سرمایه

به منظور آمادسازی، جلساتی را برای بحث و گفتگو و اظهار نظر اعضا حزب در رابطه با موضوعات و مسائل کنگره تدارک دیده بود، در این بخش وقت بیشتری به مهمانان اختصاص یافت و آنها نیز در کمال دلسوزی و احساس مسئولیت، نظرات، انتقادات و ملاحظات خود را بیان کردند. کلیات این سند در کنگره به رای گذاشته شد و با رأی اکثریت قریب به اتفاق به تصویب رسید.

گزارش کار و فعالیت بخشهای مختلف تشکیلات کومه له یکی دیگر از دستور جلسات کار کنگره کومه له بود. در این بخش، فعالیت تشکیلات شهرهای کردستان، سایت کومه له و شبکه های اجتماعی، پروژه تلاش بر ایجاد قطب چپ و سوسیالیستی در کردستان و تلویزیون کومه له مورد بحث و بررسی قرار گرفت. از کاستی ها انتقاد به عمل آمد و رهنمودهایی برای پیشبرد وظایف انقلابی و فعالیتهای آینده از جانب اعضا و مهمانان ارائه گردید. آشکار است که طی چند سال گذشته اختلافات درونی تشکیلات، بخش بزرگی از وقت و انرژی ما را به خود مشغول کرده و این خود یکی از دلایل وجود کاستیها در انجام وظایف سیاسی و تشکیلاتی کومه له بود.

طی دو روز برگزاری کنگره کومه له، قرارها و پیشنهادهای به دست هیئت رئیسه کنگره رسیده بود. در این رابطه نیز کنگره به بحث و تبادل نظر پرداخت و سپس هریک از آن قرارهای به رای گذاشته شد. برخی از قرارها به تصویب کنگره رسیدند و کنگره کمیته مرکزی منتخب خود را موظف به اجرای آنها نمود. همچنین تصمیم گرفته شد که پیام هایی خطاب به خانواده جانباختگان و زندانیان سیاسی آماده و ارسال گردد.

آخرین دستور جلسه کنگره انتخاب اعضای کمیته مرکزی کومه له بود. در این بخش نیز پس از بحث و بررسی، ۲۵ نفر از اعضا به عنوان عضو کمیته مرکزی کومه له انتخاب شدند که عبارتند از: رفقا: کارو آزادی، کیوان احمدی، فرزاد احمدی، خسرو بوکانی، رخشنده بلوری، رئوف پرستار، بارزان حسن پور، محمد حمیدی، رشید رزاقی، عثمان رضانی، دلیر سفیدی، حبیب سلطانی، علی شاهکار، حسن شمسی، کمال عزیزی، محمود قهرمانی، محمد کمالی، آرام کاکه رش، اسماعیل کاکه رش، صدیق گویلیان، صلاح مازوجی، ایران مروتی، آنا محمودی، گوهر معمارزاده و پدرام نصرالهی.

کنگره ۱۸ کومه له پس از دو روز کار فشرده با سخنان اختتامیه یکی از رفقای هیئت رئیسه کنگره و با سرود انترناسیونال، در میان شور و شوق و شادی شرکت کنندگان به کار خود پایان داد.

کمیته مرکزی کومه له

اطلاعیه پایانی اجلاس وسیع

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

روز یکشنبه ۳ آوریل ۲۰۲۲ میلادی برابر با ۱۴ فروردین ۱۴۰۱ شمسی از ساعت ۹ صبح تا ۶ بعدازظهر، نشست وسیع نمایندگان "شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست" بصورت آنلاین در شبکه زوم برگزار شد. این اجلاس در ادامه نشست های دوره ای به منظور ارزیابی از فعالیت "شورای همکاری" و راهکارهای گسترش و پیشروی این همکاری در راستای اهداف "بیانیه استکهم" و دیگر اسناد شورا برگزار شد.

حاضرین همچنین توافق نظر بر این امر داشتند که در شرایطی که هنوز چپ تحزب یافته با چپ درون جنبش های اجتماعی و بویژه جنبش کارگری به دلیل شرایط تحمیل شده از طرفی و ضعف سبک کاری نیروهای چپ و کمونیست از طرف دیگر فاصله وجود دارد، نفس وجود بلوکی از نیروها و توافق آنها روی ضرورت سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی، درهم شکستن ماشین بوروکراتیک - نظامی و تلاش و یاری رساندن برای ایجاد آلترناتیوی سوسیالیستی و شورایی دستاوردی با اهمیتی است، اما این بخودی خود کافی نیست و باید بیشتر نقطه عزیمت و فعالیت های این شورا به ابراز وجود به مثابه یک موجودیت سیاسی و معطوف شدن بیشتر به جنبش های اجتماعی در ایران از جمله جنبش کارگری، جنبش معلمان و بازنشستگان، جنبش رهایی زن و سایر حرکت های حق طلبانه و پیشروی در جامعه ایران باشد و ملاک ارزیابی و پیشروی این همکاری از این زاویه مورد بازبینی قرار گیرد و طبیعتاً تحقق این امر در گرو تلاش برای گفتمان سازی سوسیالیستی باید بر بستر دخالگری بیشتر شورا روی معضلات و مسائلی که این جنبش ها با آن درگیرند صورت گیرد. این گفتمان سازی مستلزم پروژهای سیاسی و پیشبرد کمپین های معین در دفاع از مطالبات معیشتی و رفاهی و آزادی های سیاسی و اجتماعی در هر دوره ای است که اگر چه در مواردی صورت گرفته، ولی هنوز نهادینه نشده است. از این روی گسترش فعالیت ها در این زمینه ها باید به رویه غالب فعالیت های مشترک نیروهای این شورا تبدیل گردد.

همزمان در این اجلاس توافق روی این امر شد که گسترش کمی شورا، که اکنون بیشتر از سابق مورد توجه دیگر تشکل ها قرار گرفته،

در ارزیابی از فعالیت دور گذشته "شورای همکاری"، شرکت کنندگان در سمینار با تأکید بر این که پایه اجتماعی آلترناتیو سوسیالیستی در داخل ایران است و پاسخگویی به نیازهای جنبش کارگری در محور تلاش برای شکل دادن به آلترناتیو سوسیالیستی قرار دارد، از اینرو "شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست" باید به عنوان بخشی از سبک کار کمونیستی پاسخ دادن به نیازهای مبارزه طبقه کارگر را در هر شرایطی در صدر وظایف و اولویت های

روز یکشنبه ۳ آوریل ۲۰۲۲ میلادی برابر با ۱۴ فروردین ۱۴۰۱ شمسی از ساعت ۹ صبح تا ۶ بعدازظهر، نشست وسیع نمایندگان "شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست" بصورت آنلاین در شبکه زوم برگزار شد. این اجلاس در ادامه نشست های دوره ای به منظور ارزیابی از فعالیت "شورای همکاری" و راهکارهای گسترش و پیشروی این همکاری در راستای اهداف "بیانیه استکهم" و دیگر اسناد شورا برگزار شد.

اجلاس با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به منظور گرامیداشت جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم و یادبود رفقا "مسعود دقیقی اصل" و "سعید سهرابی" شروع شد، سپس نمایندگان شش نیروی "شورای همکاری" ارزیابی خود از نقاط قوت و ضعف فعالیت شورا و راهکارهایشان را برای رفع کاستی ها ارائه دادند. سپس شرکت کنندگان در نشست فرصت پیدا کردند که نظرات خود را روی سخنان آنها بیان کنند و در ادامه بار دیگر نمایندگان به ملاحظات و پرسش ها پاسخ دادند.

در بخش دوم این اجلاس، نمایندگان نیروها به نوبت پیشنهادات مشخص و کنکرت خود را در راستای فایق آمدن بر کاستی ها ارائه دادند و شرکت کنندگان در جلسه نیز حول این پیشنهادات به بحث و گفتگو پرداختند و نهایتاً تصمیماتی برای بهبود فعالیت ها در دستور کار قرار گرفت. اجلاس پیگیری و اجرای این پیشنهادات را به جمع هیات نمایندگی سپرد.

در جامعه به پیش می برند. این اتحاد و همبستگی شما، دشمن در مانده از پاسخگویی به مطالبات توده های مردم را به وحشت انداخته و ناقوس انهدام و مرگ این نظام پوسیده سرمایه داری را به صدا درآورده است. لذا خواست "آزادی بی قید و شرط سیاسی" و ممنوعیت وجود زندانی سیاسی که در شعار "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" متبلور است باید به یکی از شعارهای اصلی اعتراضات و تجمعات و گفتمان رایج در جامعه تبدیل گردد.

کنگره هیجدهم کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) براین باور است که با ایمان به پیروزی حتمی طبقه کارگر و با اتکا به نیروی متحد و متشکل طبقاتی در به سرانجام رساندن انقلاب اجتماعی و ایستادگی و مبارزات شما در سیاه چالهای جمهوری اسلامی، طولی نخواهد کشید که در زندانهای رژیم در هم شکسته خواهد شد و شما عزیزان را در آغوش خواهیم گرفت. دیر نیست آن زمان که همراه با خانواده های سرفرازتان رهایی شما از بند حاکمان جمهوری اسلامی را جشن خواهیم گرفت.

زنده باد سوسیالیسم!

کمیته مرکزی کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران)
فروردین ۱۴۰۱
آوریل ۲۰۲۲

اطلاعیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست:

سیاست‌های راسیستی جمهوری اسلامی علیه مهاجران افغانستانی را قویا محکوم می‌کنیم!

واقعیت این است که اعمال سیاست نژادپرستانه جمهوری اسلامی علیه مهاجرین و پناهجویان افغان موضوع جدیدی نیست. این سیاست تبعیض‌آمیز طی سالیان متمادی و به اشکال مختلف در رسانه‌های رسمی رژیم تبلیغ و به خورد مردم داده می‌شود و بعضا بخشی از مردم ناآگاه کشور را به رودرویی علیه پناهجویان و مهاجران ستمدیده افغانستان سوق می‌دهد. این‌همه تبلیغات علیه مهاجران افغان در شرایطی صورت می‌گیرد که جمهوری اسلامی بابت هر پناه‌جو و مهاجر افغانستان مبلغ هنگفتی پول از سازمان ملل دریافت می‌کند، اما کمترین حق و حقوقی برای آنان قائل نیست. در واقع مردم افغانستان هم از طرف طالبان با سرکوب و تبعیض و بی حقوقی مواجه‌اند و هم‌زمانی که به‌عنوان مهاجر به ایران پناه می‌آورند، با سیاست‌های راسیستی و سرکوبگرانه جمهوری اسلامی روبرو می‌شوند. درحالی‌که این حق مردم افغانستان است که به خاطر شرایط فاجعه‌بار حاکم بر افغانستان چه قبل از طالبان و چه اکنون که طالبان بر سریر قدرت است، برای نجات جان خود و برخورداری از حقوق انسانی به کشورهای دیگر پناه ببرند.

بر کسی پوشیده نیست، سرکوب و تبعیض و اقدامات نژادپرستانه‌ای را که مهاجران افغانستانی در ایران متحمل می‌شوند، ادامه همان سیاستی است که جمهوری اسلامی طی ۴۳ سال علیه توده‌های مردم ایران روا داشته است. همان‌گونه که مردم افغانستان زیر مهمیز رژیم‌های ارتجاعی پیشین و طالبان امروز قرار گرفته‌اند، توده‌های مردم ایران نیز بیش از چهار دهه است که با سرکوب و بی حقوقی جمهوری اسلامی مواجه‌اند. از این رو، توده‌های مردم ایران و افغانستان درد مشترکی را بر دوش می‌کشند و لذا، برای رهایی از این درد مشترک و رهایی از وضعیتی که

طی دو هفته گذشته، سیاست‌های سرکوبگرانه و راسیستی جمهوری اسلامی علیه پناهجویان و مهاجران ستمدیده افغانستان به شکل آشکاری تشدید شده است. اگرچه سیاست‌های نژادپرستانه جمهوری اسلامی علیه مهاجران افغانستان بحث دیروز و امروز نیست، اما با شروع مهاجرت گسترده‌تر مردم افغانستان بعد از استقرار مجدد حکومت طالبان و پس‌از آن در پی حمله روز سه‌شنبه ۱۶ فروردین ۱۴۰۱، به ۳ آخوند مزدور در مشهد که منجر به مرگ دو تن از آنان شد، موج جدیدی از سرکوب و نفرت پراکنی علیه مردم ستمدیده افغانستان و به‌طور اخص مهاجران افغانستانی ساکن ایران ایجاد شده است.

اصرار مقامات جمهوری اسلامی از جمله ابراهیم رئیسی و دادستان کل، درست در همان ساعات اولیه بعد از حادثه مشهد و تأکید آنان مبنی بر اینکه قاتل "تکفیری" و از مهاجران افغانستان بوده است، عملاً فضا را برای انجام گسترده‌تر اقدامات راسیستی و سرکوبگرانه نیروهای رژیم علیه پناهجویان و مردم افغانستان فراهم کرد.

یک روز بعد از حادثه، فضا سازی و نفرت پراکنی علیه مهاجران افغانستان آن‌چنان شدت یافت، که محمود احمدی بی‌غش، نماینده مجلس و عضو کمیسیون امنیت ملی در توئیتر نوشت: "حمله گستاخانه تبعه افغانی به سه روحانی در صحن حرم مطهر امام رضا، نشان از اتفاقات ناخوشایندی توسط مهاجران بی‌هویت افغانی برای کشور در آینده دارد." و بدین گونه بود که موج جدیدی از سرکوب و تبلیغ سیاست نژادپرستانه علیه مردم افغانستان و مهاجران این کشور توسط رسانه‌های جمهوری اسلامی شکل گرفت که هنوز هم ادامه دارد.

عامل مهمی در نزدیکی و هماهنگی نیروهای متفرق چپ و کمونیست، برای تأثیر گذاری متمرکزتر در سمت و سو دادن به تحولات سیاسی پر شتاب از منظر سوسیالیستی بوده و باید طی مدت زمانی کوتاه سیاست گسترش نیروهای شورا تدوین و اعلام گردد.

در میان راهکار های مورد توافق این اجلاس، روی بهره گیری موثرتر از کانال مشترک ۲۴ ساعته تلویزیون چهار نیروی این شورا (تلویزیون آترناتیو شورایی) به عنوان یکی از ابزارهای موثر دخالتگری در اوضاع سیاسی ایران تأکید شد و مقرر گردید که پروژه برنامه "تلویزیون مشترک شورای همکاری" هم که تریبونی برای همه نیروهای شورا و افراد چپ و کمونیست مستقل می باشد در دستور کار قرار گیرد. در همین بخش روی بهره گیری موثرتر از شبکه های اجتماعی که ارتباط با فعالین داخل را سهل تر ساخته است تأکید شد.

اجلاس روی پیشبرد پروژه های معین و ایجاد گروه های کاری از جمله برای جنبش رهایی زن تأکید کرد که بتوان فعالیت های متمرکزی بر علیه تبعیض جنسیتی در ایران پیش برد. اجلاس همچنین روی رابطه "شورای همکاری" با تشکل های توده ای چپ در خارج و داخل کشور و کمونیست های منفرد و مستقل بحث کرد و قرار بر این شد که در این رابطه سیاست های تعریف شده ای را تدوین و از طریق برگزاری سیمینارهای آنلاینی و حضوری، رابطه عمیق تر و نزدیک تری را با آنها در دستور کار قرار دهد.

در خاتمه ارزیابی شرکت کنندگان از این اجلاس یک روزه این بود که بحث ها در فضایی صمیمانه و رفیقانه پیش رفته و نقدهای سازنده شرکت کنندگان و امیدواری و آمادگی آنها برای گسترش فعالیت شورا و ایفای نقش فعال تر در راستای وظایف خطیری که شورای همکاری به عنوان بخشی از قطب چپ جامعه فراروی خود قرار داده است، با جدیت پیگیری شود.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

۶ آوریل ۲۰۲۲

۱۷ فروردین ۱۴۰۱

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری-حکمیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت

JAHAN-E-EMROUZ

JE - P:O:Box 75026 50 26 Uppsala SWEDEN
Editor: **Halmat Ahmadian** , halmatean@hotmail.com

29 April 2022 NO: **466**

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی طبقه کارگر!

➔ که توسط رژیم‌های جمهوری اسلامی و طالبان بر آنان تحمیل شده است، باید همدرد و پشتیبان هم باشند و برای سرنگونی رژیم‌های ارتجاعی و سرکوبگر حاکم بر دو کشور در کنار هم قرار گیرند.

شوای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، اعمال هرگونه فشار و تبعیض نژادی، سیاسی، حقوقی و فرهنگی علیه پناهجویان و مهاجران افغان را قویاً محکوم می‌کند. ما از حق شهروندی برابر برای افغانستانی‌های ساکن ایران که بخش بزرگی از طبقه کارگر زحمتکش ما را تشکیل می‌دهند، دفاع می‌کنیم و آن را حق طبیعی و انسانی آن‌ها می‌دانیم. در همین راستا، ما طبقه کارگر و توده‌های مردم ایران و افغانستان را به همدلی و همدردی برای رزم مشترک در مقابل رژیم‌های دینی و سرمایه‌داری حاکم بر ایران و افغانستان فرامی‌خوانیم.

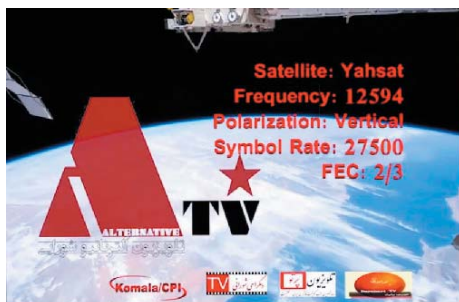
زنده باد همبستگی توده‌های مردم ایران و افغانستان
سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

دوم اردیبهشت ۱۴۰۱ - ۲۲ آپریل ۲۰۲۲

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت

تلویزیون حزب کمونیست ایران و کومه‌له برنامه‌های خود را به همراه تلویزیون‌های "دمکراسی شورایی"، "پرتو" و "برابری" بر روی کانال ماهواره‌ای "تلویزیون آترناتیو شورایی" کانال مشترک نیروهای چپ و کمونیست بر روی ماهواره یاهسات پخش می‌کند.

**ساعت پخش برنامه‌های
تلویزیون حزب کمونیست ایران و کومه‌له به وقت تهران:**

- آغاز برنامه‌ها، ۱۷،۳۰، پنج و نیم عصر
- تکرار بار اول، ۲۳،۳۰، یازده و نیم شب
- تکرار بار دوم، ۰۵،۳۰، پنج و نیم صبح
- تکرار بار سوم، ۱۱،۳۰، یازده و نیم قبل از ظهر

برای مشاهده مستقیم بیست و چهار ساعته کانال ماهواره ای تلویزیون‌های آترناتیو شورایی (کانال مشترک نیروهای چپ و کمونیست) به سایت حزب کمونیست ایران مراجعه کنید و یا روی لینک زیر کلیک نمایید. <https://alternative-shorai.tv/>